

DE ZWARTE

2 maart 1990

kost 2,25

nr 147

in dit nummer:

- DISKUSSIESTUK VROUWEN-INFOCENTRUM
- SHELL AKTIES
- V&D EN CITYVORMING

kolofon

voor een wisselende prijs (afhankelijk van de dikte) is De Zwarte te koop op de volgende verkooppunten:
Delft: wereldwinkel/kraakkroeg,
R'dam:

kraakkroeg, Dordrecht: botte bijl., Nijmegen: de klinker/de oude mol, Den Haag: de rode hond/ruward/brullend breekijzer/koffiehuis blau, Weert: kollektieve boekhandel, Arnhem: infokafee, Eindhoven: vredeswinkel, Venlo: infocentrum/ea. Den Bosch: den duvel/ea. Maastricht: de tribune/ea. Utrecht: de rooie rat/aku/daar/ea. Wageningen: de uitbuyt/ea. Groningen: 689/vredeswinkel/ea. A'dam: fort van sjakoo/slagerzicht/atheneum/kraakkroegen, Leiden: manifest/wereldwinkel, Alkmaar: portaal, Haarlem: agora/atheneum/ea.

verder nog op een aantal punten in Duitsland, België en Frankrijk.

De Zwarte wordt eens in de twee weken gemaakt op dinsdag en woensdag. Kopy kan je sturen naar postbus 10233 in Den Haag. Als je zelf een stuk typt doe dat dan op een kolombreedte van 7,3 cm. Kopy moet uiterlijk binnen zijn op de dinsdagochtend dat de Zwarte gemaakt wordt. De mensen die De Zwarte samenstellen zijn op betreffende dinsdag en woensdag te bereiken via telefoonnummer 070-892098.

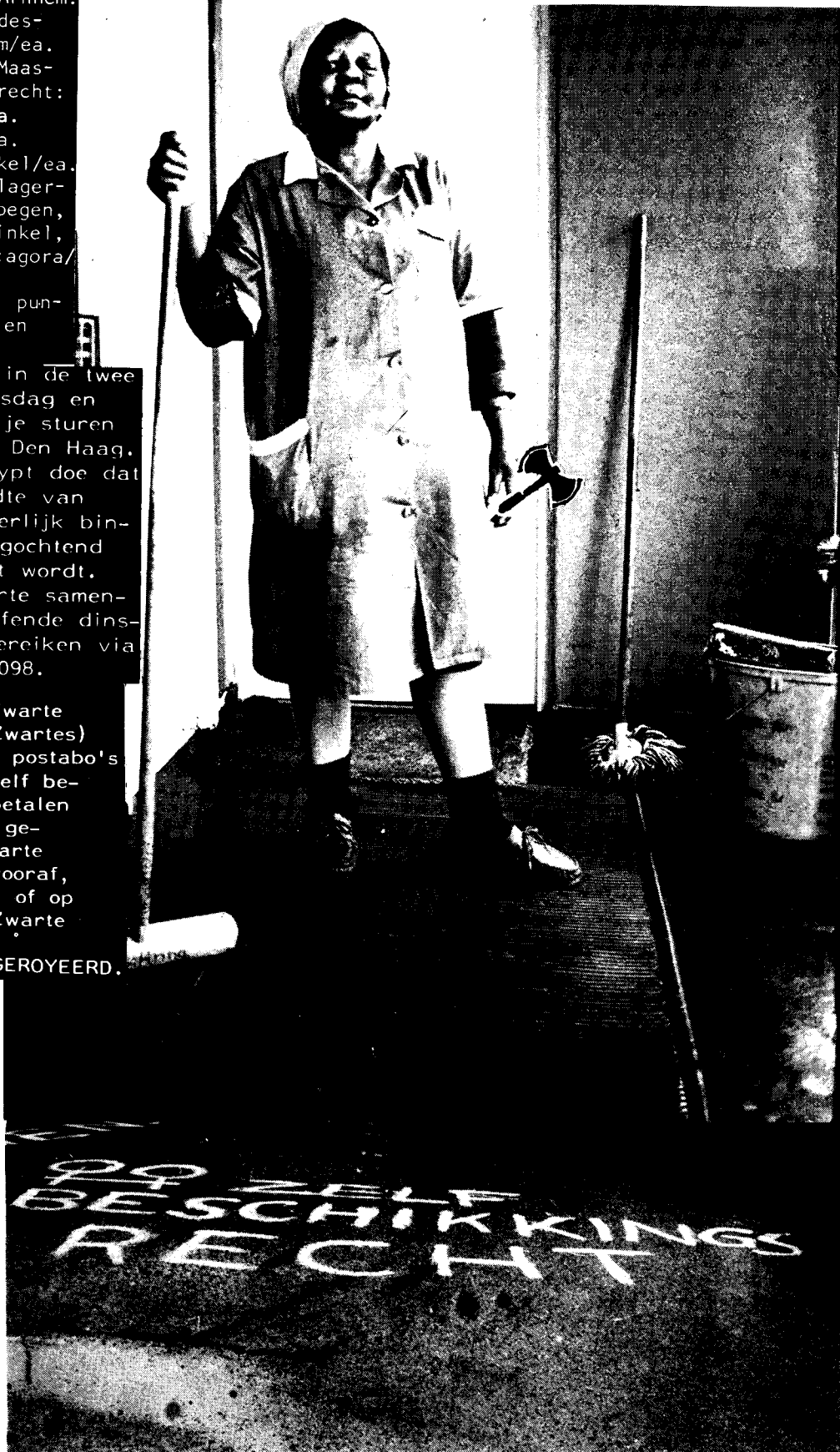
ABONNEMENTEN

Een abonnement op De Zwarte (400 pagina's ong. 10 Zwartes) kost Hfl.25,- zowel voor postabo's als voor abo's die we zelf bezorgen. Instellingen betalen dubbel tarief. Politieke gevangenen krijgen De Zwarte gratis. Betalen doe je vooraf, kontant bij je bezorger* of op giro 3442401 t.n.v. De Zwarte in Leiden.

WANBETALER* S WORDEN GEROYEERD.

inhoud

3. Ontruiming Stadhouderskade
5. Internationale aktie tegen Shell
7. Akties tegen werkplicht
8. Vrouweninfocentrum: Noodzaak tot discussie
15. Pin Down!
16. Cityvorming en V&D
18. Brief van Huib
19. FMLN-Info
Hongerstaking GRAPO/PCE(r)
20. Autonoom Buurtcentrum A'dam
22. Pudoc-krottenkamp Wageningen
24. Korte berichten
28. Agenda

ONTRUIMING

STADHOUDERSKADE

Stadhouderskade 82/83

8.9.1989 Stadhouderskade 82/83 wordt ontruimd na 6 jaar bewoning. Bakker, die sinds maart 1988 eigenaar is, wil er snel 8 premie-koopwoningen bouwen. Het pand wordt uitgesloopt en dichtgetimmerd aan zijn lot overgelaten, junkies, zwervers, brandstichters...

16.11.89: Bakker schrijft een brief aan Herhuisvesting dat hij afziet van bouw in de premie-sector.

19.11.89 Als solidariteitsactie met de Tesselschadestraat wordt het pand op zondagmiddag door +/- 30 mensen herkraakt, spandoeken worden opgehangen, een golfje komt, kijkt, zwaait en verdwijnt. Tot onze verbazing volgt geen onmiddellijke ontruiming, ook niet op maandag.

In de volgende maand wordt door weinig mensen veel werk verzet om het pand bewoonbaar te maken: ramen, vloeren, water, sanitair etc.

Vanaf het moment van de herkraak worden tienduizenden stencils huis aan huis in de buurt (de Pijp) verspreid. Dit gebeurt consequent bij iedere verder stap of ontwikkeling. Verder worden steunverklaringen en van directe burens verklaringen i.v.m. lokaalvredebreuk afgehaald. 40 burens tekenen een verklaring dat tussen september en november geen werkzaamheden in het pand zijn uitgevoerd. Meer dan 500 mensen tekenen een steunverklaring. In onze stencils legen we de nadruk op de gebeurtenissen in de buurt, speculatie in't algemeen en rond het naburige Heineken in't bijzonder. Dit gaat iedereen aan, het gaat dus niet om het pand alleen. Verder worden de praktijken van Bakker aan de kaak gesteld.

12.12.89 De termijn van uitvoerbaarheid van het oude vonnis loopt af. Dec.89 Een maand na de herkraak kent de officier alsnog lokaalvredebreuk toe. Er zou door Bakker gewerkt zijn. Tegen deze uitspraak wordt een executiegeschil (soort kort geding) aangespannen door onze advocaat. Ivm. kerst ect. dient dit pas op 11.1.90. We besluiten met oud-en.nieuw een feest te houden. Het feest wordt een groot succes, veel mensen komen een kijkje nemen. Tijdens het feest wordt het naburige terrein gekraakt, de schutting gaat op de brandstapel waar al een bakkerpop in lichterslaai staat. De politie durft niet in te grijpen.

11.1.90 Proces en manifestatie voor het gerechtsgebouw. Tijdens het proces komt de aanvraag voor premie-koopwoningen ter sprake. Bakker verklaart haastig nog steeds van plan te zijn premie-koopwoningen te bouwen. (De volgende dag dient hij een nieuwe aanvraag in.) Ter ondersteuning van onze eis wordt tijdens het proces een naburig pand gekraakt dat sinds de ontruiming bijna een jaar geleden leegstaat. De achtergevel is er uit gesloopt. Ook hier wilde de eigenaar meteen met de verbouwing beginnen. De rechter weigert een kijkje te komen nemen.

15.1.90 Uitspraak. De verklaringen van Bakkers maatjes worden betrouwbaar geacht, er zou sprake van lokaalvredebreuk zijn. Ontruiming kan op ieder moment. Tijdens de uitspraak is er een bezettingactie inde keet met de tentoonstelling met plannen voor het Heineken terrein. We presenteren "de Parkplan". Na $\frac{3}{4}$ uur komt er door politiegeweld een bruut einde aan de vreedzame bezetting. Onze maquette sneuvelt in een handgemeen met de politie.

DE ONTRUIMING

Dinsdag 20.2.90 wordt de kade dan ontruimd. 300 man ME, 2 waterkanonnen en traangas waren de inzet van de machthebbers, 7 mensen van de binnenploeg de onze, + een partij blufpoker (niet de eerste).

We wisten het al sinds vrijdag avond, ook bij hun lekt weleens iets uit. Wel kwam het verrassend, want volgens onze inlichtingen had Bakker nog geen nieuwe aanvraag ingediend.

(Deaanvraag van de dag na het proces was te laat voor het contingent '89, hij moest dus een nieuwe indienen) Ook was ons verteld dat de ontruiming aangekondigd zou worden. Ze beweren dat dat hun nieuwe lijn is, netjes en zo...

We wisten ook dat het een over-kill aan smeris zou worden, na al die axes. De kade is heel breed. Te breed voor goede barrikades en te lang, zodat ze 500 m rechtdoor kunnen chargeren, te paard b.v. of zelfs met busen.

De laatste drie dagen is het pand dan nog zo dicht mogelijk gemaakt. Veel gooi-materiaal was aanwezig (verf, olie, troep, rook) en voor de buitenploeg was een afleidingsmanoeuvre dat aardig lukte, want om $\frac{1}{2}$ 11 scheurden opeens 2 peletons paniekachtig weg richting herkraak Prinsengracht 491. Dat gooi-werk lukte ook aardig -zelden zo'n opgevrolijkte, kleurrijke straat gezien- maar ten-

slotte vuurde de smeris met 2 waterkanonnen tegelijk op hoogste kracht de ruiten kapot en water naar binnen -het moeten wel duizenden liters geweest zijn- zodat het gooien bemoeilijkt werd. In't begin stond een groep van zo'n 15 mensjes bij het pand lawaai te maken. Deze werden zonder sommaties door een ME-charge weggedreven. Daarbij vielen klappen en drie mensen werden door stillen in de kraag gegrepen maar waren binnen een uur weer vrij. Aan de overkant en buiten de ME afzetting stonden veel mensen naar dit walgelijk machtsvertoon te kijken. De smeris reageerde met traangas op het gooien van verfeieren (er is niet met stenen gegooid), er werd ook traangas naar binnen gespoten. Het meeste gas vloog echter over het pand heen en bezorgde de achterliggende burens overlast. 6 Bratras (breek-en traangas eenheid) werden tenslotte per trojaans container op het dak van de burens gezet en die zaagden en slijpten zich binnen. Na twee uur werden de 7 inzittenden naar het hoofdburo vervoerd. Aanklacht: lokaalvredebreuk.

De axiekraak op de Prinsengracht verliep met wisselend succes, en dat is toch aangezien het over-kill aan smeris heel aardig voor een actie die binnen 12 uur in elkaar is gedraaid. De kraak zelf was een makkie, want we hadden een sleutel en de kraakwacht was net niet "thuis". Toen hij even later met wat maatjes terugkwam ontstond er een korte worstelpartij. Daarop komt de ME aangescheurd. De gracht werd afgezet en de bezetters gesommeerd het pand te verlaten. De groep besluit het pand op te geven en de ME gaf vrije aftocht, toch later in de Spuistraat werd bijna de hele groep, 48 mensen, omsingeld en aangehouden, naar't hoofdburo gebracht. 3 mensen werden afgezonderd, de rest even in drie grote cellen gegooid en kort daarna werd iedereen

zonder verhoor, naam te geven, weer vrijgelaten.

Om 5 uur was dan de demo door de Pijp. Op het verzamelpunt, een piepklein pleintje vlak achter de Stadhouderskade, stikte het van de blauwe. Vele buurtbewoners zullen door deze smerisintimidatie wel afgeschrikt zijn van deelname aan deze demo, die al lang en vrij breed aangekondigd was (kranten, radio STAD) als vreedzame demo. Winkeliers gingen nog ijlings hun ramen dichttimmeren. Toch was de stemming goed en strijdbaar en de opkomst redelijk. 400/500 mensen -achtervolgd door een kudde ME-trokken eerst langs de ME naar't Heineken terrein (en het was ook nog de dag, dat de deelraad de beslissing zou nemen over de invulling van het terrein, toeval of opzet?), dan langs het deelraads-gebouw, het politieburo in de buurt, het kantoor van de PvdA, het ontruimde oand (weliswaar op de andere kant van de gracht). Op deze plekken werden korte toespraken gehouden en de drukkste en gevaarlijkste kruispunt van Amsterdam werd korte tijd bezet (tijdens de avondspits) ter gedachtenis van de auto-slachtoffers, mensen, dieren en planten. De demo verliep zonde tussenkoms van de smeris, afgezien van de rond 20 stillen die zich onder de deelnemers hadden gemengt. Een bezoeker uit Oost-Berlijn: Dat is als bij ons ten tijde van de Stasi.... Om 1/8 uur s'avonds bij de deelraadsvergadering: 1 peleton ME voor de deur en rond 100 mensen die niet naar binnen mochten. Op de publieke tribune: smeris. Dat is de nederlandse democratie anno 1990! Een machtsbeluste dwerg (pijp-burgermeester Bouwe Olij) arm in arm met het groot-kapitaal.

Ze hebben zich weer eens goed belachelijk gemaakt met hun parlementarisme daaro in hun parlementje. Voor de Pijp was het koopwoningendag, de kade ontruimd tbv. 8 luxe-appartementen en op het Heineken terrein komen er nog eens 130 koopwoningen (naast winkels en parkeergarage), is toch logies in een buurt waar 50% van een minimum-inkomen leeft.... Over de ontruiming van de Nes moeten de bewoners daar maar zelf iets vertellen. In ieder geval bleef de smeris provocerend aanwezig in de stad. Voor de kade stond de hele nacht een waterwerper en minstens een half peleton ME. Ook op andere plekken waren ze hinderlijk aanwezig. Maar deze nacht kwam het niet tot arrestaties (de nacht voor de ontruiming waren al 4 mensen opgepakt, waarvan een totaalweigerer, maar die is inmiddels afgekeurd en vrij). Zwaaidemos op dinsdagavond en woensdagmiddag werden begeleid door 2 peletons en op woensdag was er zelfs een waterwerper aanwezig (voor het geval dat het iemand van het zwaaien zo heet krijgt, dat ie in de fik raakt?). Voor een echte analiese is het nog te vroeg, er is zoveel gebeurd in de laatste drie maanden, misschien meer daarover in de volgende Zwarte. We zijn het pand kwijt, maar aangezien we er eigenlijk niet op hadden gerekend om er langer dan een paar uur te zitten zijn drie maanden toch een behoorlijke tijd. Bovendien is Bakker goed zwart gemaakt in de pers. En voor de eerste keer in lange tijd zijn er voor de ontruiming eisen gesteld aan de eigenaar (volgens politiewoordvoeder Wilting). Er is moeilijk achter te komen welke eisen dat precies zijn, maar de premie-koopwoningen hebben we hem in ieder geval door de

neus geboord. Tegen de pers zou hij gezegd hebben dat hij er nu een miljoen tegenaan gooit en er luxe appartementen in de vrije sector gaat bouwen.

En de gemeente? De ontruiming van de Tesselschadestraat heeft f 920.000 aan politieinzet gekost (tegenover een schade van 4 ton). De ontruiming van de kade zou wel makkelijk het dubbele gekost hebben (ME langer paraat, meer ME, waterwerper uit Rotterdam omdat een waterwerper in de nacht voor de ontruiming kapot ging), maar ook als van 1 miljoen uitgaat: voor 20% daarvan hadden ze de kade kunnen kopen tbv. goedkope (jongeren-)huisvesting. Hun schijnargument dat ze geen speculanten gaan spekken, kunnen ze maar beter doorslikken zolang ze geen echt anti-speculatie beleid voeren. Nu heeft de gemeente minstens 1 miljoen uitgegeven en staat met lege handen, terwijl Bakker er -gezien zijn winstpercentages- teoreties een miljoen aan over wil houden als zijn plannen doorgaan. Maar daar zullen we het nog wel eens hebben....

En het is natuurlijk schandalig dat de 5NN's zo lang vastgehouden worden. De arrestanten (twee namen hebben ze achterhaald, die waren na 2 dagen vrij) hebben 12 dagen verlenging gekregen (tot 5 maart). Door dreiging met een kort geding hebben we (maandag) bereikt dat ze dinsdag weer voor de rechter commissaris komen. Hopelijk worden ze dan vrij gelaten.

groetjes van de Stadhouderskade
WONEN IS EEN RECHT
SPEKULATIE IS MISDAAD

Van een verslaggever

De vijf krakers die nog vastzitten na de ontruiming van hun pand op de Amsterdamse Stadhouderskade, moeten tot hun voorgeleiding op 6 maart vastzitten. Volgens advocaat J. Seegers is dit in strijd met de wet, daar deze termijn langer is dan de straf die ze uiteindelijk kunnen krijgen.

In het pand aan de Stadhouderskade werden aanvankelijk zeven personen aangehouden. Geen van hen wilde zijn of haar naam zeggen. Via vingerafdrukken kon de politie echter twee van hen identificeren; zij zijn inmiddels op vrije voeten gesteld.

Op 6 maart worden de betrokkenen in een snelrechtprocedure voorgeleid wegens huisvredebreuk. De officier van justitie houdt de vijf nog anonieme krakers vast, omdat van hen geen vaste woon- of verblijfplaats bekend is.

Advocaat Seegers legt echter uit dat een voorwaardelijke vrijheidsstraf nooit langer mag zijn dan de maximale straf die men uiteindelijk kan krijgen. Voor huisvredebreuk kan men hooguit tot geldboetes veroordeeld worden. Een vrijheidsstraf van enkele weken is hiermee in strijd.

Persofficier De Wit van justitie wil als enige commentaar hierop geven dat „het tijdperk van anoniem willen blijven maar eens voorbij moet zijn”.

Verder wordt momenteel uitgezocht waarom de politie traangas heeft gebruikt. Zowel bij de Stadhouderskade als bij een ontruimd pand aan de Nes is traangas in het pand gebruikt. Gebruik van CS-gas in afgesloten ruimten kan tot levensgevaarlijke situaties leiden en is verboden.

26-2-90

DE WAARHEID

SHELL OUT OF SOUTH AFRICA !

Gisterennacht hebben wij een internationaal gekoördineerde sabotage-aktie tegen SHELL uitgevoerd in Nederland, West-Berlin, Italy. Wij hebben de volgende objekten gesaboteerd:

West-Berlin: 7 pompstations gesaboteerd, vernielingen aangericht:

- slangen doorgesneden, 3 ondergrondse tanks vervuild
- sloten dichtgelijmd, leuzen
- 2 ondergrondse tanks vervuild
- slangen doorgesneden
- slangen doorgesneden, gekalkt
- slangen doorgesneden, gekalkt
- slangen doorgesneden, gekalkt

Italy: 7 pompstations gesaboteerd, vernielingen aangericht

Nederland: 4 pompstations gesaboteerd, vernielingen aangericht.

- in de buurt van Amsterdam: slangen doorgesneden, sloten dichtgelijmt, ondergrondse tanks vervuild, vernielingen aangericht.
- Deventer: ruiten ingegooid, aan 6 auto's van Shell vernielingen aangericht.
- Heemstede: ondergrondse tanks vervuild
- Arnhem: slangen doorgesneden, sloten dichtgelijmt, vernielingen aangericht.
- Arnhem: slangen doorgesneden, sloten dichtgelijmt, vernielingen aangericht.

De akties zijn onderdeel van de sinds 1986 internationale rakikale anti-Shell campagne. Wij vallen Shell aan omdat ...Zij apartheid ondersteunen door de uitbuiting en onderdrukking van de zwarte bevolking van Zuid-afrika. Shell ontduikt het VN olie-embargo, dat jaren geleden tegen Zuid-afrika is ingesteld. Ze leveren aan het leger en de politie van Zuid-afrika brandstof, smeermiddelen en chemiese

grondstoffen voor traangas en napalm. Bovendien is Shell de grootste buitenlandse investeerder in Zuid-afrika.

... Zij verantwoordelijk zijn voor de exploitatie van de natuur overal in de wereld. Shell is bijv. medeverantwoordelijk voor de vervuiling van de Noordzee. Een ander voorbeeld is het bewust incalculeren van de natuurvernietiging door het gebruik en de export van het in Europa verboden pesticide 'Dieldrin'. Shell gebruikt de natuur als een economiese nulfaktor, alsof het gratis is. Alle hieruit voortvloeiende kosten, of die nu gemaakt worden in de gezondheidszorg of met bodem- en luchtverontreiniging, moeten door de bevolking betaald worden.

... Zij aktief zijn in de bio- en genentechnologie waarbij gepoogd wordt de voedselketen om te vormen en te monopoliseren. Dit gebeurt door de produktie van zaden, kunstmesten en pesticiden en ook via de distributie en industriële toepassingen van de produkten. Een nu al zichtbaar effect is de vernietiging van de kleinschalige en zelfvoorzienende landbouw over de hele wereld.

... Zij een van de grootste machten zijn die Westeuropa ondersteunen in de strijd om de grote macht in de wereld te worden op het gebied van primaire energiebronnen, hoogwaardige technologieën en genentechnologie.

De kampanje Shell uit Zuid-afrika is ook bedoeld als ondersteuning van het revolutionaire perspektief op deze gebieden. In de afgelopen jaren zijn de multinationals gedwongen om een beleid te ontwikkelen dat tot doel lijkt te hebben dat de apartheid hervormd moet worden. Ze proberen daarbij de belangrijkste kritiekpunten en aanvallen op apartheid weg te nemen van de bevrijdingsbewegingen en de internationale solidariteit.

Apartheid is de uitbuiting en onderdrukking onder extreem racistiese omstandigheden.

Nu proberen ze een model te ontwikkelen dat de onderdrukking in stand houdt en zelfs verder kan ontwikkelen, maar met een nieuw gezicht. Het wettelijke racisme wordt ingeruild voor het behoud van de macht van de multinationals.

Internationale solidariteit betekent voor ons de aanval op de steunpilaren van de onderdrukking hier. Een strijd tegen een van de machtigste bedrijven in de wereld kan alleen succesvol zijn als de strijd internationaal is. We zien onze actie als een stap in de noodzakelijke internationalisering, en in een lijn met reeds eerder uitgevoerde internationale akties.

Multinationals als Shell hebben niet alleen veel invloed op het leven in de derde wereld maar zijn ook verantwoordelijk voor de uitbuiting en onderdrukking in West-europa.

Solidariteit met de bevolking van de derde wereld vanuit Europa betekent strijden voor een daarwerkelijke sociale verandering, betekent vechten voor een leven en een samenleving zonder patriarchaat, uitbuiting of onderdrukking.

Revolutionair perspektief betekent het organiseren van een gemeenschappelijke strijd, over de grenzen heen. Elke aanval op Shell, of die gelijktijdig en gekoördineerd of niet is, is onderdeel van deze strijd. Wat we nodig hebben zijn structuren van internationale kommunikatie en discussie om gezamenlijk in aktie te komen.

Tegenover het europa van de HEERSENden ontwikkelen wij het europa van het verzet.

SHELL UIT ZUID AFRIKA
KILL A MULTI

Hieronder een interview met twee van de mensen uit Nederland die aan de akties hebben deelgenomen. Interviewer en geïnterviewden blijven om hopelijk begrijpelijke redenen anoniem.

Vraag: Allereerst, iedereen kan zich wel uitgeven voor aktievoerder en een interview geven. Hoe weten we dat jullie bij de akties betrokken zijn geweest?

Karin: We hebben aan dat probleem gedacht en een bewijs voor de pers verzorgd, dat ze dus na kunnen trekken. Op het dak van het betreffende objekt in Deventer hebben we een lichtgevend olifantje achtergelaten. Journalisten die het niet vertrouwen kunnen dat navragen bij de plaatselijke politie. Waarschijnlijk ligt het er nog steeds, en moet de journalist het persoonlijk van het dak afhalen.

Vraag: Goed, vorige nacht zijn er weer akties tegen Shell geweest. We hebben de persverklaring voor ons liggen, het gaat dus nog steeds om Zuid-afrika ?

K: volgende vraag ? Pieter: Dat is wel duidelijk. Er is aan feitelijke omstandigheden in Zuid-afrika nog geen moer veranderd. Wel heeft de zwarte bevolking natuurlijk enkele belangrijke overwinningen geboekt. Dat de racisten gedwongen werden het verbod op al hun organisaties op te heffen, de onvoorwaardelijke vrijlating van Mandela ! Maar tot nu toe blijft het daarbij en je kunt zeggen dat de strijd om bevrijding juist een nieuwe fase is ingegaan. Juist nu maken ze zich op om het gevecht voor de daadwerkelijke omwenteling door te zetten.

Vraag: Nou zeggen jullie dat de campagne tegen Shell zich steeds verder ontwikkelt en Shell steeds sterker onder druk komt te staan. Maar is dat wel zo, is het niet eerder zo dat de akties afnemen in aantal, en dat in de politieke top de wil om sankties tegen Zuid-afrika te nemen, kleiner dan ooit is ?

K: Ik zie niet zo dat de akties afnemen ten aanzien van een of twee jaar geleden, Je hoort er misschien minder over omdat iedereen zo langzamerhand er wel aan gewend is. En in landen als Denemarken en Zweden groeit het aantal nog steeds als kool. In Westduitsland is het in radikale kringen diskussietheema nummer één, er zijn grote vergaderingen over en er komen brochures uit. De campagne verspreidt zich langzaam ook naar andere landen: Italië, Canada. Je maakt ons niet wijs dat dat niet bedreigend is voor Shell. Daarnaast is het ook belangrijk dat ook de 'gewone' mensen (P: ze bedoelt niet-aktievoerders) in toenemende mate bewust zijn van de rol die dit bedrijf speelt. Zeker in Nederland, maar ook in bovengenoemde landen is dit bedrijf voor veel mensen besmet geraakt. Dat komt doordat het aangevallen is en wordt. Niet alleen op een illegale manier, ook de legale kampanjes spelen natuurlijk een grote rol, maar de aanhoudende sabotage tegen het bedrijf heeft iets duidelijk gemaakt. En ook al zetten niet al die bewust geworden mensen die kennis om in boycot, er is wel degelijk een stijgende tendens te bespeuren in het aantal mensen dat vindt dat aan Shell een rottig luchtje zit. P: En wat de politiek betreft (in Westeuropa dan), daar richten we ons niet op. De slag om hén te dwingen Shell te laten vallen is al een hele tijd geleden verloren. Voor zover die al gevoerd is. De Thatcher's, Kohl's en Lubbersen draaien om elke hete brei heen en spreken zich nooit direkt, maar ze staan aan de kant van Shell en halen zelfs de kolen voor hun uit het vuur door konstant de 'kritiese betrokkenheid' te propageren en mét Shell te verklaren

dat je juist in Zuid-afrika moet blijven om kritiek uit te oefenen. Dat zullen ze niet veranderen, daarvoor is politieke heerschappij en bedrijfsleven ook veel teveel twee handen op één buik. Ze laten Shell niet vallen, ondanks grote druk uit de basis (zoals ze toen ook met die kruisraketten de VS niet in de steek lieten). Maar ze moeten wel steeds duidelijker hun gezicht laten zien. De aanvaring tussen regering en LOTA gemeenten was wat dat betreft het duidelijkste voorbeeld. Terwijl die gemeenten het nog wel zo keurig spelen. Konden we ook meteen even merken wat je eraan hebt dat de PVDA in de regering zit. Op dát moment, zet de regering zich in om Shell te hulp te komen. Want ze snappen dat de LOTAS het effect kunnen hebben van een flinke motor in het anti-Shell-gedoe. Voor je het weet is het normaler om tegen dat hele bedrijf te zijn dan vóór dat bedrijf en haar politici. We zullen natuurlijk niets laten om zoveel mogelijk druk op hen te vergroten, maar we richten ons daar niet op. We richten ons direkt op Shell en, aan de andere kant, haar konsumenten.

Vraag: Maar als we veel meer gematigde Zuid-afrika deskundigen moeten geloven is de strijd daar nu voorbij, kan iedereen vriendelijk met elkaar om de tafel gaan zitten en het daar oplossen. De Zuidafrikaanse regering toont zich van haar goede kant, waarom dan nog steeds verdergaande aktie eisen ?

K: Nou, in feite is het genant, die jubelpartij die er losgebarsten is. Zeker als iedereen aan het jubelen slaat. Je kunt ook stellen dat ze nu terug zijn bij het jaar 1960, toen het ANC ook niet verboden was en Mandela vrij rondliep. P: Het simplisme dat De Klerk 'moedige stappen' onderneemt of zo iets en dat er daarom verandering komt in het land. Alsof ze niet puur gedwongen zijn om deze stappen te ondernemen. Natuurlijk is het geweldig wat er de afgelopen weken gebeurd is, alleen aan de feitelijke apartheid is mooi niets veranderd. En in dezelfde tijd zijn weer heel wat doden gevallen. "Dit is het begin we gaan door met..." etc heette het vroeger, en zo is het. Er zit een gat in de apartheidsdam, nou gaan ze keihard drukken om de macht van de blanken daar helemaal weg te spoelen. En wij kunnen ook een beetje meedrukken. Daarom moet Shell juist nu het land uit. Als de eventuele onderhandelingen mislukken zal de strijd in al zijn gewelddadigheid oplaaien. K: En als ze wel onderhandelen dan is het belangrijk dat de racisten zo zwak mogelijk aan tafel zitten, dus zonder steun van bedrijven als Shell in de rug. Ik ben benieuwd hoe het gaat. Waarschijnlijk is de koffer van De Klerk weer leeg. Met deze stappen heeft hij het weer een jaar kunnen rekken; eerst een half jaar beloven, dan

een jaar teren. Maar als er niet méér volgt (en de zwarte bevolking zal dat ongetwijfeld eisen), dan ontploft het land. Want de mensen hebben wel wat meer ruimte gekregen en een hoop beloftes, en daar zullen ze gebruik van maken. Dan mogen ze proberen Mandela weer op te sluiten en ANC-meetings te verbieden. P: en de machthebbers in Nederland mogen dan uitleggen waarom het nog steeds de bedoeling is dat Shell daar blijft, in zo'n land waar de mensen zich doodvechten. K: Maar los daarvan, het kan aan ons liggen, maar we hebben een beetje minder geduld dan Van de Broek en die kranten waarin we kunnen lezen dat we er niets van snappen, lijken te hebben. De mensen gaan nú dood, door de honger of door kogels of in de cellen, maar het gebeurt nú. Shell moet nú weg en de zwarte bevolking moet nú de macht krijgen. Niet over een half jaar eens kijken of er misschien wat minder dood gaan dan het jaar daarvoor.

Vraag: Goed, tutut, kalm maar. Iets anders, worden jullie niet een beetje moe van steeds die slangen snijden ? Ik bedoel, er schijnen nu in de hele wereld in totaal zo'n 500 stations van Shell een beurt gehad te hebben. Je hebt stations (die in Amstelveen b.v.) die geloof ik al zes of zeven keer gemold zijn... P: Tsja... K: Een beetje gelijk heb je natuurlijk wel.... P: Maar ook niet, het blijft leuk, je wordt na een paar keer slimmer. We gebruiken nu een takkenschaar (soort opgevoerde tuinschaar, red.) waar we vroeger met een ijzerzaag aan het knoeien waren. K: En het is gewoon hun meest kwetsbare punt. Overal staan die stations, vaak op afgelegen plekken en zonder ingewikkelde middelen kun je de boel daar onbruikbaar maken. Heel democraties. Er steekt ook een sterke symboliek in; Shell kan zeggen wat-ie wil, maar we hakken die slang eraf, of gooien troep in de benzine, en dan kunnen ze het spul niet verkopen. Punt. Het is verder vrij onschuldig, je jaagt er geen onschuldigen mee de stuipen op het lijf, maar toch effectief. P: Maar wel steeds minder, ze repareren die slangen steeds sneller. En je moet steeds meer toeren uithalen om niet opgepakt te worden, of ze vinden weer nieuwe sloten uit voor de tankdoppen... K: In het begin hadden ze helemaal geen sloten, kon je de doppen er zo afdraaien. Hahahahaha. P: En deze keer zijn er ook meerdere tankauto's grondig vernield. Vorige maand is het reklamebureau van Shell aangepakt, het is dus niet altijd die pompen.

Vraag: Maar de perverklaring hè, dat gaat over van alles, niet alleen Zuid-afrika. Gaat het nu om apartheid of om de multinational ? K: Ja, en om verzet. P: Bedankt voor de thee en tot ziens.

NETWERK UITKERINGSGERECHTIGDEN

"Mensen zonder betaalde baan zijn luie wezens, profiteurs van de samenleving"

PERSVERKLARING

Vandaag, dinsdag 20 februari, is er in verschillende plaatsen actie gevoerd tegen de werkplicht.

Om de werkloosheid onder jongeren terug te dringen, moeten schoolverlaters tuseen 18 en 21 jaar maandelijks bij de sociale dienst en het arbeidsburo komen. Zij moeten daar verantwoorden waarom ze nog geen werk hebben of niet aan een omscholing zijn begonnen. Geen werk of omscholing bij het vierde gesprek betekent dat je als "niet werkwillige" wordt beschouwd. Je uitkering wordt stopgezet.

De maatregel is onderdeel van een gericht beleid waarin de belangen van de werkgevers op de eerste plaats staan. De werkgeversorganisaties staan te juichen. Hun woordvoerders spelen volop mee in de hetze wedstrijd tegen de werklozen. Lonen omlaag, verplicht werken of omscholen en flexibele contracten tegen rotloontjes. Zo worden binnen een paar jaar de uitkeringen verlaagd naar het nivo van de basisbeurs (f 630,-). Wie er iets bij wil moet maar gaan bedelen.

De druk op mensen zonder betaalde baan wordt verder opgevoerd. Nieuwe manieren om de werkloosheidscijfers te verlagen, heroriënteringsgesprekken, verlaging van de minimumjeugdlonen, arbeidspools, maatregelen tegen ziekteverzuim, verplichte herkeuringen voor arbeidsongeschikten....

De ene stap moet de volgende rechtvaardigen. Op weg naar een samenleving waar elk individueel belang ondergeschikt wordt gemaakt aan het zo goedkoop mogelijk produceren van konsumptiegoederen.

NIEMAND heeft het over de kwaliteit van het opgedragen werk.

NIEMAND heeft het over het zinloze van werkplicht.

NIEMAND heeft het over de superwinsten van grote bedrijven.

ONZE EISEN ZIJN:

- Volledige vrijheid in beroeps- en scholingskeuze;
- Geengedwongen scholing en arbeidsplicht;
- Geen sollicitatieplicht;
- Herwaardering van onbetaalde arbeid;
- Verhoging van de minimumlonen, uitkeringen en studiebeurzen;
- Radikale herverdeling van macht, bezit, kennis en inkomen.

NETWERK UITKERINGSGERECHTIGDEN.

Zijn de werkgevers niet de profiteurs van de samenleving ?

Opsomming plaatselijke acties:

DEN BOSCH

In Den Bosch is in de nacht van maandag op dinsdag door symphatisanten van het Netwerk Uitkeringsgerechtigden de leus: WERKPLICHT ? ARBEIDSEINSATZ ! op een kademuur gezet. Hierna is één persoon gearresteerd die dinsdagochtend is vrijgekomen. 's Middags 12.00 uur was de NU-actie op de markt. Daarbij werd erop ingegaan dat in Den Bosch 16 langdurige werklozen worden aangesteld als stadswacht, met behoud van uitkering en wat loon. 12 Mensen gingen als stadswacht te werk ("ja, u daar, wilt u even die peuk uitmaken..?") en er werden stencils met verklaringen uitgedeeld. Bovendien werden mensen m.b.v. een infostand en megafon geïnformeerd over de werkplicht. De actie duurde ongeveer een half uur.

HAARLEM

In Haarlem werd om 10.45 de GSD ongevraagd schoongemaakt door 'Tewerkgestelden' uitgedost met theedoeken en schortjes. Na de GSD als podium voor een waterballet achtergelaten te hebben ging de groep tewerkgestelden verder naar de Grote Markt alwaar de trap van het stadhuis nog even onder handen werd genomen. Op beide plaatsen werden verklaringen uitgedeeld.

WAGENINGEN

In de drukke winkelstraat de Hoogstraat werd het winkelend publiek gekonfronteerd met tewerkgestelden die straatstenen m.b.v. tandeborstels schoonmaakten en vervolgens omgekeerd teruglegden (opdat de stenen gelijkmatig zouden slijten). Bovendien waren een aantal tewerkgestelden belast met de taak stenen e.d. op te meten, deze meetkundigen hebben de resultaten bij het gemeentehuis langsgebracht. Het geheel werd met muziek omlijst, ook hier werden verklaringen uitgedeeld en er waren veel positieve reacties.

AMSTERDAM

Vandaag, 20 februari, hebben in Amsterdam ongeveer 20 werklozen actie gevoerd tegen de werkplicht. Door grachtenwater omhoog te heisen en vervolgens 16 keer door te gieten en aan de andere kant in de gracht terug te gooien hebben we geprobeerd zuurstof aan het water toe te voegen. De projektbegeleiding was in handen van ongeveer 70 (!) met hun handen in hun zakken toekijkende politieagenten. Dit alles vond plaats voor de deur van de GSD hoek Vijzelstraat. Dankzij deze actie heeft het NU Amsterdam ongeveer een uur lang 90 mensen 'zinnig' beziggehouden. De actie was een groot succes.

ROTTERDAM

In Rotterdam werd om half 2 een stuk straat afgezet waarbinnen een groep tewerkgestelden in overall en met helm stoetpogels oplichtten, schoon-schrobben met uit de Maas geput water en vervolgens omgekeerd teruglegden, zodat de tegels gelijkmatig zouden slijten. Via stencils werd voorbijgangers duidelijk gemaakt dat het hier ging om een werkervaringsproject van GAB & GSD en dat als mensen tewerkgesteld ook in hun wijk aan de slag wilden zien zij een extern nummer van de GSD moesten bellen. Verder lieten de tewerkgestelden ons weten heel blij te zijn zulk nuttig werk te mogen doen.

In Apeldoorn is ook actie gevoerd, daar hebben we helaas geen verslag van binnengekregen.

Met strijdbare groeten, jullie horen nog van ons !

HET VROUWENINFO- CENTRUM AMSTERDAM IS OPGEHEVEN: DE NOODZAAK VAN EEN DISCUSSIE.

PER 1-1-90 is het vrouweninfocentrum (vic) Amsterdam opgeheven. In Zwarte 175 van 2-2-90 staat hierover een mededeling. Wij zijn drie vrouwen die alledrie in het vic hebben gewerkt vanaf het begin. We zijn grote deels omdezelfde redenen, onafhankelijk van elkaar op verschillende momenten voor/in de zomer 89 gestopt met het vic. We hebben voor we stopten, langere tijd geprobeerd onze kritiek binnen het vic vorm te geven, maar dit liep steeds op niets uit. Over het hoe en waarom daarvan in het volgende meer tekst en uitleg.

Indertijd wilden we niet met de kritiek naar buiten komen, omdat het vic zelf doorging, en intern wellicht als nog iets met de kritiek zou kunnen doen. Nu het vic opgehouden is denken we dat het belangrijk is onze kritiek te publiceren om er konklusies uit te trekken, die evt kunnen voorkomen dat we in de toekomst dezelfde fouten maken. Het minste wat je moet doen als de zaak in de soep is gelopen de verantwoordelijkheid te nemen om te signaleren, waar het fout ging, zodat je je geen twee keer aan dezelfde steen stoot (maar de tweede keer die steen op pakt en hem in de juiste richting werpt).

Wij hebben onze kritiek ook geschreven vanuit onze betrokkenheid met vrouwenstrijd, en hoe die nu verder ontwikkeld moet worden.

Het vic is uiteindelijk mislukt en dat is erg genoeg want het is juist heel belangrijk dat wij ons als radikale buitenparlementaire vrouwen politiek organiseren onafhankelijk van wie of wat dan ook om veranderingen in deze man&machtsstructuren te bevechten maar ook deze structuren te bevechten maar ook deze structuren in z'n geheel aan te vallen en zo te vechten voor werkelijke vrouwenbevrijding.

We leveren in het onderstaande opbouwende kritiek en hebben het dus voornamelijk over waar het fout ging natuurlijk ging er ook het één en ander goed en ongetwijfeld zijn er nog een hoop onzichtbare redenen die onbenoembaar zijn waarom het vic gestopt is. Het is niet de bedoeling dat wij de vuile was buiten hangen van het vic, maar dat we op een eerlijke, open manier alle knelpunten boventafel krijgen om er uiteindelijk verder mee te komen, om uiteindelijk de kritiek produktief te maken.

We hopen dat alle lezeressen/lezers het navolgende op een open manier lezen en zich niet door vooroordelen ed laten leiden lees gewoon wat er staat het is in ieder geval onze bedoeling met de kritiek belangrijke konklusies te trekken voor vrouwentoekomst.

Scharon, Rens en Bianca

Nog even dit: '

Als wij vic schrijven bedoelen wij vaak ook ons drieer mee, zeker als het gaat over de begin periode.

Als wij het over de gemengde beweging hebben dan bedoelen wij dat die eigenlijk niet bestaat; een door mannen gedomineerde beweging waar ook vrouwen hun strijd voeren.

Basisstrijd

Dat we ons met vrouwen organiseren is niet iets vanzelfsprekends. Het is niet voldoende om als vrouwen onderling solidair te zijn tegenover de heersende mannenmachtsstructuren.

Die solidariteit is natuurlijk wel een voorwaarde, maar het gaat veel verder: we moeten iets creëren, nl. een zelfbepaald leven (of: zelfbeschikking oevr ons eigen leven).

Om dit te bereiken zullen we moeten we zeker vechten tegen de huidige, door mannen gehanteerde kapitalistische machtsstructuren, maar ook strijden voor vrouwenbevrijding, dicht bij huis en internationaal moet zijn, in al haar facetten.

Een van de basisvoorwaarden hiertoe is inderdaad onderlinge solidariteit. Om die te creëren en om die effectief te gebruiken is er meer nodig: gezamenlijke uitgangspunten ontwikkelen, doelen bepalen, en de weg daartoe uitstippelen. En vooral samen nadenken hoe dat moet en wie we vervolgens op die weg tegen willen komen.

Het is een lange weg, een lange ademtocht...

Het is hard aan die weg timmeren, en er vooral ook lol in hebben met elkaar. Uiteindelijk kun je dan ver komen, want je maakt een vuist.

Het begint bij je zelf; sleutelen aan je individuele politieke/persoonlijke ideeën over vrouwenstrijd; die dan koppelen aan die van andere vrouwen, en vervolgens interne krachten ontwikkelen, die tot daadwerkelijk vrouwenverzet en veranderingen leiden.

Diepe discussie & strategiebepaling zijn noodzakelijk voorafgaand aan dat verzet, anders blijf je water naar de zee dragen!

Interesse in elkaar, vertrouwen, energie, politieke plaatsbepaling, welke samenwerking met wie geen vrijblijvendheid, allemaal voorwaarden om veranderingen te bewerkstelligen. Het is absoluut niet voldoende om zo ongeveer zo'n beetje van elkaar denken te weten, dat we zo ongeveer zo'n beetje met dezelfde vrouwenstrijd bezig zijn.....

Om dat laatste te vermijden hamer ik er ook zo op om gezamenlijke basisideeën te vormen, en duidelijkheid te krijgen in waar we in ieder geval met ons allen vóór staan. Dan kunnen de onderlinge verschillen, want die zijn er natuurlijk ook behoorlijk, de ruimte krijgen, zonder dat dat gigantische problemen oplevert, of dat we daardoor de mist ingaan.

Zoals wij met het vrouwen-informatie-centrum (VIC) in het oprichtingsstuk de formule hadden: "verschillen productief maken", zo zijn wij nog niet eens in staat

geweest met het VIC die stelling waar te maken. We konden elkaars verschillen alleen maar 'ruikken', aanvoelen misschien, maar we hebben ze niet erkend in de zin van ze "productief maken", of ze echt gerespekteerd.

Noch de verschillen noch de overeenkomsten tussen de vrouwen zijn echt productief gemaakt.

Natuurlijk heeft elke vrouw andere ervaringen, politieke ideeën, gedachten, geschiedenis, afkomst: meespelende factoren in je gezamenlijke strijd.

Het eerste wat je zou moeten doen is dan toch al die persoonlijke/politieke verschillen op een rijtje zetten, en die, naast je 'grotere abstrakte doelen', zoals bv. het anti-patriarchaat, productief maken?

Neem nou inderdaad het patriarchaat, Ondanks dat wij er niet in slagen deze abstrakte term exakt te definiëren, is het iets wat wij als vrouwen dagelijks in het 'groot en klein' in konkreet tegenkomen. Als het dan niet lukt dat abstrakte konkreet te maken (misschien omdat het te alomvattend is), waarom kijken we dan niet daarnaast ook naar onszelf, onze dagelijkse praktijk, waar we juist wel een hoop konkreet kunnen aanvechten.

Dat had het VIC moeten doen, waarschijnlijk was het geheel dan wat concreter geworden.

In de 'vrouwengeschiedenis' heeft het begrip 'patriarchaat' ooit al inhoud gekregen, wij hadden daar door een goeie analyse, gevoed door de praktijk iets aan toe kunnen voegen, maar net zo snel als deze term geïntroduceerd werd, verdween ie weer als sneeuw voor de zon! Dat getuigt in z'n algemeenheid van het gemak waarmee er maar met termen gesmeten wordt, nog voor dat we ze inhoud hebben gegeven. Of verban termen, neem ze niet klakkeloos over, of hanteer termen, nadat je ze gedefinieerd hebt.

Over begripsbepaling moet je juist veel samen denken, het heeft alles met je politieke lijn te maken, en die weer alles met je politieke praktijk.

Het evenwicht tussen theorie en praktijk is daarbij van groot belang, je moet ze aan elkaar koppelen.

Ik wil niet dat we als vrouwen één uitgebalanceerde ideologie aanhangen, die kant en klaar is. Ik wil wel dat we samen onze basis formuleren, en die verder ontwikkelen. Zodat we echt het gevoel hebben dat we stevig staan, zodat we ons eigen perspectief zelf maken, onafhankelijk van wat of wie dan ook. En je zoekt vanuit die basis-unanimitieit naar meer en je wordt

met meer vrouwen steeds sterker. Met meer inspiratie en meer perspektief in vrouwenstrijd. Is dit een droom of werkelijkheid?!

Wat in het opheffingsstukje van het VIC staat (o.a. Zwarte 145), nl. dat "het ons aan de inspiratie en inzet, die we eerder wel hadden, ontbrak", is natuurlijk eigenlijk nonsens...inspiratie zat, kijk om je heen, tref de juist vrouwen en máák dat vrouwenverzet!! Niet makkelijk, wel mogelijk! Ik ben ervan overtuigd dat we met vele vrouwen inspiratie genoeg hebben om bergen te kunnen verzetten, en ook klappen te kunnen inkasseren, zonder meteen knock-out te zijn. En mocht die inspiratie (die trouwens nooit je enige pilaar is), dan even weg zijn, of loopt 't niet op rolletjes of zo als wij het bedoelen, oké, dan maar even pas op de plaats, maar dan gaan we niet meteen te gronde.

Dat juist het VIC geen inspiratie meer heeft en gebrek aan inzet, heeft natuurlijk met een aantal fundamentele gebreken te maken.

Ik zoek naar het waarom van het stoppen van het VIC, terwijl er toch veel energie ingestoken is....

** We hadden voor de start, of direkt aan het begin onze uitgangspunten meer totaal, met iedereen moeten bespreken, en meer moeten kijken, wat zijn je 'idealën' en wat kun je koppelen aan de werkelijkheid, aan dat wat haalbaar is, of wat je haalbaar maakt.

Daar is niet gebeurd, er is natuurlijk wel over gepraat maar niet grondig over gediskussieerd met de hele groep vrouwen en bekeken of die uitgangspunten wel klopten. Daarnaast speelden verbale verschillen tussen vrouwen een rol, in die zin was er ongelijkheid. Zij die zich niet zo snel verbaal uitdrukten, of nog niet direkt een idee gevormd hadden over bepaalde inhoudelijke zaken, werden al snel overbluft. Ook al bedoel je dit niet zo, het gebeurt toch vaak in groepen. Het verbale prevaleerde bij het VIC ook boven het non-verbale uitdrukkingsvermogen. Ook die verschillen tussen de vrouwen van het VIC hadden beter onderkend moeten worden, van twee kanten, en meer productief gemaakt moeten worden, het speelt nl. mee in het nemen van initiatieven en het vormgeven van ideeën.

Bij het VIC heeft het gepraat altijd de overhand gehad, hoewel daar dus niet bijzonder veel uitkwam, en het meer direkte, praktische, en concrete werk is altijd een ondergeschoven kindje gebleven.

Dat geeft de vervelende bij smaak voor mij dat we teveel pretenties gehad hebben, in relatie daartoe te weinig gedaan hebben, en ergens de plank dus hebben misgeslagen, zonder dat we de problemen op tijd hebben gesignaleerd, en opgelost.

** We hebben onszelf te weinig vragen gesteld, te weinig zelfkri-

तिक gehad, en teveel de kritiek die we af en toe ter ore kregen, in de wind geslagen.

o.a. Vragen als: Waarom richten wij ons op, naast alle andere vrouweninitiatieven die er zijn? Omdat wij de 'radikale vleugel' zijn?!

Oké, wij zijn buitenparlementair, radikaal, onafhankelijk, maar dat karakter moet je dan wel weten waar te maken; hoe dat moet, dat moet steeds ter discussie staan. Dat is het VIC niet echt gelukt, helaas.

Als je dan een radikale, buitenparlementaire vrouwengroep bent, dan is het ook noodzakelijk je te oriënteren op andere vrouwen-groepen met dat karakter, maar ook op de vrouwenbeweging in haar algemeenheid, de geschiedenis daarvan en de toekomst van het feminisme, om je eigen politieke plaats in te nemen.

Het VIC heeft altijd -terechte- kritiek gehad op de bestaande vrouwenbeweging. Die kwam er in het kort op neer dat de vrouwenbeweging zich vnl. richt op positieverbetering van witte, westerse, 'middle class' vrouwen, en een institutionaliserende tendens vertoont die de afhankelijkheid van de bestaande machtscentra in stand houdt, in plaats van bevecht. (zie Zwarte 116, blz. 31)

Oké, goeie kritiek, maar, wie zijn wij dan, als buitenparlementaire georganiseerde onafhankelijke radikale vrouwengroep?? Zijn wij niet ook wit en westers georiënteerd?

Terwijl wij denken dat we ons in kunnen leven in het zwarte bewustzijn? Dat je je strijd verbindt met die van zwarte vrouwen prima, maar wij zijn wit en westers bepaald of je wilt of niet.

Veel van onze theorieën proberen de vernietiging en uitbuiting door het kapitalisme van de zogenaamde Derde Wereld landen te analyseren, prima, maar de armoede op de hoek van de straat hier, of de zwarte buurvrouw van ons, kennen we niet eens, vervreending, alles ver weg en, in het abstracte verklaren, terwijl je dicht bij en direkt om je heen je ogen sluit voor diezelfde soort ellende, hier zou het evenwicht meer aanwezig moeten zijn.

Zijn wij eigenlijk wel radikaal? (radikaal is overigens een zeer relatief begrip. Zie verderop in het stuk). Uiteindelijk maakt het ons geen moer uit of je nu het stempel radikaal, of het stempel X draagt, het zal toch uit je praktijk- en niet uit de papieren-blijken wie je bent, en wat je bijdraagt aan vrouwen-bevrijding. En die praktijk is een logisch voortvloeiende van je gezamenlijke uitgangspunten, en andersom. Stel

je uitgangspunten steeds bij naar aanleiding van je praktijk ervaringen, als dit nodig mocht zijn.

Het is geen probleem als je de mist in gaat, fouten maakt, te hoge pretenties hebt, of teveel op papier bezig bent. Maar dan moet je dat onderkennen, en die situatie oplossen, door je pretenties omlaag te schroeven, je ideeën bij te schaven, je praktijk op te

krikken, enzovoorts. Steeds zelfkritiek blijven, steeds de vinger op de pols houden. En ook daarvoor is weer voortdurend discussie nodig, maar ook voortdurende praktijk.

Ook hier is het bij ons als VIC fout gelopen, door de niet-diskussie, en het altijd maar weer afgeleid worden door die kleine praktische wisse-wasjes. Ergens wilden we wel maar het gebeurde niet

echt, en als het dan gebeurde wilden of konden we de onderlinge politieke verschillen niet aan. De discussie werd dan al snel onredelijk, er werd slecht geluisterd, en het ging er vaak om wie de grootste mond had. Dus dan vraag je je af: vonden we het eigenlijk echt wel zo belangrijk, want als je het allemaal wél wilt, dan moet daar dan toch ook iets uitkomen.

Vrouwen die minder 'praatten', of minder 'praatgraag' waren, hadden soms wel praktische ideeën. Op zich zouden die twee elkaar juist moeten aanvullen. Er bestond een soort verzwegen onderscheid tussen de praatsters en de zwijgsters. Deze laatste werden meestal minder serieus genomen hoewel vrouwen dit niet snel zullen erkennen. Het is een zeer gevoelig punt. Als je een vlotte rebbel hebt wordt er veel

meer rekening met je gehouden zelfs in onze zogeheten radicale vrouwen-beweging. Ook hadden we ons af kunnen vragen wat te doen met de kritiek die soms op ons af kwam. Kritiek uit onze eigen vrouwen kringen. Zo werd er de kritiek geuit dat we 'elitair' zouden zijn en dat we een gesloten groep waren of te weinig raakvlakken zochten met andere vrouwen. In plaats van die kritiek ter harte te nemen werd de kritiek veelal door ons naast ons neergelegd. Het zal je maar gezegd worden, er had op z'n minst over nagedacht moeten worden dat dit het beeld is wat andere vrouwen van het VIC hebben. Als je een stevige basis en overtuiging hebt waar je mee bezig bent kun je er toch een weerwoord op geven in plaats van de kritiek uit de weg gaan.

** Een vraag die ook nooit goed uitgediskussieerd is, is waarom beginnen we een eigen info-centrum terwijl er al zoveel vrouwen groepen zijn. Zijn wij niet de zoveelste 'snipper' erbij, terwijl het hoog tijd wordt dat vrouwenstrijd in haar algemeenheid weer meer inhoud zou moeten krijgen en meer op elkaar afgestemd? Er is veel te weinig gezocht naar andere vrouwengroepen waarmee we zouden kunnen samenwerken. Het archief is niet verder gekomen dan een paar planken met info, er was geen contact of samenwerking met het uitgebreide vrouwen archief (IIAV) of de vrouwenbieb. Misschien is een info-centrum ook wel te hoog gegrepen geweest en hadden we beter als werkgroep kunnen beginnen en van daaruit langzaam contacten opbouwen. Het VIC was nu meer een geïsoleerd eilandje tussen velen andere vrouwengroepen.

Al veel eerder hebben wij ook alle onbeantwoorde vragen zoals hierboven gesteld, en de knelpunten van het VIC geprobeerd te signaleren en erover te praten. Maar het is moeilijk hierover praten met anderen die dat niet willen. Echte discussie lukte dus niet. Maar we kregen ook nooit ruzie. Waren we maar-zeg ik nu achteraf-meer onderling politieke konfrontaties aangegaan, hadden we daar maar desnoods ruzie over gemaakt, dan waren een aantal zaken zeker duidelijker geworden. Ik verwijt ook mezelf dat ik daar niet genoeg aan bijgedragen heb. Konfrontaties zijn prima, de lucht klaart daarna altijd op. Nu zijn we met het VIC veel te beleefd en netjes met elkaar omgegaan, terwijl je kon aanvoelen dat er een hoop niet lekker zat, terwijl de vergaderingen vaak vervelend waren, en terwijl de wrijvingen inderdaad een hoop inspiratie en energie blokkeerden. Ik dacht, ook uit ervaring, dat vrouwen hier veel beter mee omgaan dan mannen in z'n algemeenheid. Maar de konklusie uit het VIC is, dat dat daar niet zo was. Het is

net of we ons krampachtig vast zijn blijven houden aan een idee op papier van een radikale vrouwen-groep. Hierdoor zijn juist verschillen en inhoud troebel gebleven. En in troebel water is het slecht vissen.

Gemengde Beweging

Op een gegeven moment is het Vrouwen Info Centrum zich steeds meer op de gemengde beweging gaan richten. Misschien was dit eigenlijk al vanaf het begin het geval, maar in de loop van de tijd werd het steeds minder vanzelfsprekend dat wij met andere vrouwen (organisaties) samenwerking zochten, en moest er een steeds grotere strijd geleverd worden om te voorkomen dat wij helemaal in een gemengd "front" opgingen.

De vorm die dit aannam.

Dit betekende ingaan op en uitgebreid bespreken van voorstellen en uitnodigingen om aan akties, kam-pagnes, frontvorming, discussies enz mee te doen die vooral vanuit een bepaalde hoek van de gemengde beweging afkomstig waren, waar verschillende vrouwen, maar zeker niet alle, vrij veel mee te maken hadden.

Wij vinden het logisch dat politieke en vriendschappelijke kontakten door elkaar heen kunnen lopen, maar het is een trieste zaak als individuele politieke keuzes afhangen van de keuzes van je vriendjes of je vriendinnetjes

Bij uitnodigingen van de gemengde beweging afkomstig hebben wij dan wel heel veel tijd en moeite in gestoken om bv. een stuk te schrijven voor een bundel onder het mom van "autonome bijdrage" maar onze bijdrage aan vrouwen initiatieven is minimaal geweest.

Ooit kozen de vrouwen van het Vrouwen Info Centrum ervoor om prioriteit te geven aan het ontwikkelen en voeren van vrouwenstrijd met vrouwen. Toch gingen we in op de initiatieven die uit de gemengde beweging kwamen, zonder grondig ter discussie te stellen wat het belang daarvan was in onze te voeren vrouwenstrijd. Wij vroegen ons niet eens af of onze deelname soms ook een alibi was voor mannen, dat zij ook vrouwenstrijd ondersteunden, en zodoende zichzelf anti-sexistisch durfden te noemen, en zich vrij zouden kunnen pleiten van hun eigen sexistisch gedrag. Als vrouwen Info Centrum hebben we dus halfslachtige keuzes gemaakt, en die vrouwen die wel de keuze hadden om vrouwenstrijd alleen met vrouwen te voeren, kwamen bedrogen uit.

Toch was het niet een geheel onlogische keuze.

Van het begin af aan presenteerde het Vrouwen Info Centrum zich als groep die het feminisme van de vrouwenbeweging en de "radikaliteit" van de gemengde "aktie" beweging

wilde combineren om zo de boel naar een hoger goed te tillen. En natuurlijk waren er ook raakvlakken, en vrij grote ook, tussen het gebied waar het vrouwen info zich op stortte en de thema's waar de gemengde beweging mee bezig was. Hoe dan ook is het kiezen om met vrouwen samen te werken, ook al lijken de overeenkomsten met gemengde groepen groter en belangrijker, een politieke keuze, maar één die niet begrepen kan worden zonder een grondige feministische analyse van de maatschappij, iets dat bij het vrouwen info centrum ontbrak.

Juist omdat er zowat geen "radikale" vrouwen structuren zijn is het des te belangrijker om eraan te werken om ze op te bouwen, en, zou dit hoogste prioriteit, boven alle andere "dringende" zaken van het moment moeten krijgen

Want keuzes maken, je ergens in verdiepen en aan mee doen, gaat altijd ten koste van iets anders. In het geval van het Vrouwen Info was dit "iets anders" onzichtbaar omdat het niet gebeurde. Omdat er geen radikale vrouwen structuren waren, konden we er niet aan mee doen, maar omdat we ze niet probeerden mee op te bouwen, waren en kwamen ze er ook niet. Een vicieuze cirkel.

Misschien speelde ook mee dat wij geen vrouwen eiland wilden worden. We zagen, misschien op één vrouw na, mannen niet als onze onverzoenlijke vijanden. Hoe we er wel tegenover stonden hebben we nooit op een rijtje gekregen, maar het is redelijk om ervan uit te gaan dat je uiteindelijk hoopt dat mannen in hun houding naar vrouwen toe gaan veranderen.

Het kan dus een keuze zijn om mannen met hun sexismen te confronteren, om ze te proberen te radikaliseren, veranderen, door met ze om te gaan, samen te werken, of om te proberen jou stem altijd op gemengde gelegenheden te laten horen.

Dit houden echter weinig vrouwen lang vol, omdat deze tactiek niet blijkt te werken. Het is dus vreemd, dat hoewel alle vrouwen van het vrouwen info of gedeeltelijk uit desillusie met de gemengde beweging bezig waren, of zowieso niets met mannen te schaften hadden, er in de praktijk toch steeds voor deze tactiek gekozen werd. En in de praktijk kwam het er ook op neer dat wij sexismen, net zoals het begrip patriërchaat in het abstracte trokken, en mannen dus niet eens bv op hun sexistisch gedrag aanspraken, en zij zich door ons niet aangesproken voelden. Het ander alternatief is natuurlijk dat je zelf autonoom iets op poten probeert te zetten, en door eigen kracht, uitstraling en inspiratie mannen én vrouwen aan het denken zet.

In ieder geval is dit, zoals zo veel dingen, niet of nauwelijks bediscussieerd, maar hebben we ons deels blindelings en deels met te weinig verzet met open ogen maar

stom verbaasd terug in het gemengde kamp laten leiden.

Alle verklaringen die wij hiervoor kunnen vinden komen op dat ene terug, namelijk dat het vrouwen info een overwegend heteroklup was, met nauwe emotionele en politieke banden met de gemengde beweging. Hoewel ze zich op papier tegen het heterosexisme uitsprak, liet ze zich in de praktijk toch behoorlijk door bepalen. Met heterosexisme bedoelen we hier niet discriminatie naar iemands sexuele voorkeur, maar gedrag bepaald door de gangbare man vrouw verhoudingen.

Dit hoeft in de eerste instantie niet funest te zijn, als je uiteindelijk toch wel bereid bent om de konsekwenties van je keuze voor vrouwenstrijd te accepteren en in de praktijk te brengen.

Dit is het vrouwen info centrum niet gelukt. Als groep heeft ze nooit de vereiste kracht opgebouwd om dit door te zetten.

Het is natuurlijk makkelijker om in al bestaande structuren mee te doen dan om konsekwent je eigen keuzes door te voeren en zelf structuren te proberen op te bouwen waarin radikale vrouwenstrijd gevoerd kan worden. De vertrouwdheid van de meeste vrouwen met die structuren, plus natuurlijk de voortdurende inlijvings pogingen vanuit die structuren, waren wel heel verleidelijk en maakten het makkelijk om erin terug te vallen.

Wat ook speelde en hiermee samenhang was het feit dat de meeste vrouwen vanuit negatieve ervaringen en sexismen in de gemengde beweging,

bij vrouwenstrijd terecht waren gekomen.

Hier weer geldt dat dit niet persé slecht hoeft te zijn, bijna elke vrouw komt vanuit klote ervaringen met mannen bij vrouwenstrijd terecht. Maar het moet je dan wel lukken om een positief perspectief met vrouwen op te bouwen, samenwerken met andere vrouwen moet wel leuk zijn op zich, en moet niet als noodgedwongen toevlucht, omdat je met mannen samen in gemengde groepen niet tot je recht komt omdat het een door mannen gedomineerde beweging is, blijven. De vrouwen in het vrouwen info waren nooit het belangrijkste voor elkaar, en de vermeende vrouwenstrijd die daar gevoerd werd, was nooit het belangrijkste voor de vrouwen; altijd zaten er mannen tussen.

Vaak leek het er ook op dat het vrouwen info centrum zich vooral tegenover de gemengde beweging moest bewijzen. Als je dan niet van de gemengde beweging de ruimte krijgt om politiek tot je recht te komen, organiseer je je met, vrouwen, en bewijs je daardoor aan de gemengde beweging dat je het zelf wel doet. Het vrouwen info centrum werd te vaak gebruikt op momenten dat vrouwen het in de gemengde beweging niet meer zagen zitten, zo gauw het echter beter ging of interessanter werd, vielen toch veel vrouwen erin terug.

Een ander punt dat de verregaande oriëntatie op de gemengde beweging enigzins verklaart, en natuurlijk ook met de andere punten

samenhangt, was de hang naar een mannelijk bepaalde radikaliteit. Voor de vrouwenbeweging in de jaren zeventig, betekende radikaliteit dat je pertinent en consequent alle kontakten met mannen afwijst.

In het vic was het net alsof er gretig op alle zichzelf noemende revolutionaire en radikale momenten ingehaakt moest worden.

Op zich is daar niets op tegen, als het vrouwen info invulling aan die begrippen had gegeven tbv vrouwenstrijd. Dit gebeurde niet, we deden mee, zonder ons af werkelijk af te vragen wat het begrip radikaal, wat we allemaal graag wilden zijn, eigenlijk inhield. Deze tendens van "radikaal" en "revolutionair" willen zijn is overigens bespeurbaar bij de hele beweging in zijn algemeenheid. Die vraagt zich niet echt af wat die begrippen inhouden maar hobbelt erachter aan; vrijblijvend inhoudsloos.

Radikaal betekent vooral dat je tot de wortels van iets teruggaat en vandaaruit je strijd voert, in plaats van op het vlak van symptoom bestrijding te blijven steken, maar er zitten nog veel meer dingen aan vast.

Natuurlijk betekent radikaal ook dat je bereid bent om bepaalde risico's voor je strijd te nemen als die nodig zijn, dat je er iets voor over hebt. Maar ondanks de grote belangstelling voor radikale/revolutionaire activiteiten van de gemengde beweging is het vrouwen info centrum in dit opzicht heel erg tekortgeschoten. Het bleek zeer moeizaam om wat voor actie dan ook op poten te zetten, de radikaliteit bleef vooral op papier staan. Radikaliteit zou ook moeten betekenen dagelijks bezig zijn, een zekere toewijding aan je zaak, vooral geen vrijblijvendheid, duidelijk politieke keuzes, hard werken etc.etc.

Het zou ook moeten betekenen dat je je de consequenties van je denken en schrijven ook in je eigen groep en in je persoonlijk leven doorvoert. Het verwerpen van hiërarchische structuren en bonzen gedrag in je eigen groep dus, en naar manieren blijven zoeken om met mensen om je heen op een niet onderdrukkende manier om te gaan. Maar ook dat je gaat kijken wat de consequenties van je uitspraken in je eigen leven zouden moeten betekenen. Het heeft absoluut geen zin om te zeggen dat je bv genetechnologie of het IMF afwijst, als je hier geen enkele consequentie uit hoeft te trekken, dan dat je analyse op papier wel klopt.

Het vrouwen info centrum heeft zich altijd terecht afgezet tegen de gevestigde vrouwenbeweging met haar ingekapselde, geïnstitutionaliseerde structuren en emancipatorische richting. Dwz. vooral het streven om de positie van de vrouw binnen het huidige systeem te verbeteren, het streven naar de gelijkheid van de vrouw aan de man, terwijl de meeste

mannen ook door het systeem waar ze onder leven, onderdrukt worden en hun levens allerm minst aantrekkelijk zijn. Of, de andere tendens, de ophemeling van de "goede" eigenschappen van de vrouw, wat politiek niets aan de bestaande machtsstructuren verandert, en ze zelfs kan bevestigen.

We wilden vrouwenstrijd veel breder maken; wereldwijd, maar aan kwantitatieve verbreding hebben we niet gedacht. We hebben ons vooral op de economische positie van de vrouw, en door staat en groot kapitaal gestuurde ontwikkelingen die voor de levens van vrouwen zeer bepalend zijn, bv genetechnologie, gericht. En dit dan met name in de landen van de zgn derde wereld.

Direkt sexismen, dicht bij huis was als onderwerp voor het vrouwen info van ondergeschikt belang te analyseren. Natuurlijk was en is het nodig om te kijken naar hoe juist vrouwen extra hard door allerlei ontwikkelingen gepakt worden, alleen moet dit niet ten koste gaan van het besef dat vrouwen niet alleen maar hiermee te maken hebben, maar dat haar leven ook door het dagelijks sexismen, seksueel geweld en seksgericht geweld van alle mannen bepaald wordt.

Het vrouwen info centrum heeft door te verwaarlozen een analyse te maken over en conclusies te trekken uit hoe wij als vrouwen sexismen als gemeenschappelijk probleem ervaren, en wat dus onze motivatie is om vrouwenstrijd te voeren, een belangrijke stap over geslagen. Sexismen niet als uitgangspunt te nemen betekende dat alle verband tussen de verschillende werkgebieden volledig zoekraakte.

VROUWENSTRIJD

Voor het ontwikkelen en voeren van vrouwenstrijd zijn een aantal gezamenlijke politieke uitgangspunten nodig die ondanks de verschillen door andere achtergronden, politieke ideeën enz) van vrouwen productief worden gemaakt vanuit het gezamenlijke belang wat je hebt met je te voeren strijd.

Het is belangrijk om met vrouwen een duidelijke politieke inhoud en gezamenlijke begripsbepaling je te volgen lijn vanuit de basis te ontwikkelen dit wil natuurlijk niet zeggen dat je een jaar lang alleen moet discussiëren en niets in de praktijk kunt doen.

Een van de politieke uitgangspunten zijn voor ons dat je de bestaande machtsverhoudingen waaruit vrouwenonderdrukking/uitbuiting voortkomen in je vrouwenstrijd als geheel aanvecht.

Dat houdt voor ons in dat we bv niet alleen willen vechten voor gelijke rechten van vrouwen zodat zij ook directrice kan worden van een bedrijf, want hiermee hou je de bestaande machtsverhoudingen in stand, alleen gebeurt nu de uitbui-

ting door een vrouw wat voor ons dus niets uitmaakt.

Een ander belangrijk uitgangspunt is, dat je vrouwenonderdrukking/uitbuiting niet alleen economisch verklaart. Het kapitalistische systeem is er zeker bij gebaat dat het gezin wordt voorgesteld als de ideale samenlevingsvorm waarin de vrouw, al de verzorgende taken op haar neemt zo dat de man geheel beschikbaar is voor de arbeid en avonds thuis lekker kan ontspannen zonder zich druk te hoeven maken over het dagelijkse reilen en zeilen en binnenin zijn gezin.

Het gezin is natuurlijk ideaal omdat het een zeer kleine groep is waarin je het met elkaar probeert te redden en vooral niet de vuile was buiten hangt als er problemen zijn, dit voorkomt dat er solidariteit ontstaat omdat je allemaal in dezelfde situatie zit.

Verder brengt een gezin als het goed is kinderen voort wat weer belangrijk is voor de consumptie en nieuwe arbeider/sters.

Nog dieper dan de wortels van het kapitalisme liggen die van het sexismisme al zijn het twee handen op één buik, daarom is voor ons het uitgangspunt dat je sexismisme in z'n geheel aanvecht. Het structurele sexismisme in bv werk, opleiding.

De blote borsten en welgevormende billen komen je van alle kanten te gemoet in de reclame, de vrouw wordt hier als lustobjekt gebruikt om een bepaald artikel aan te prijzen. De ideale slank, rondborstige langbenige vrouwen komen via de Pinup Club naar je toe, daarbij komt er niet veel zinnings uit de monden van deze vrouwen. Hiermee bevestig je het beeld dat vrouwen dom moeten zijn en er alleen zijn om de heren (via wat dan mooi heet te zijn) te vermaken. Voor wie de reclame en de Pinup Club bedoeld is, is wel duidelijk bedacht door en voor mannen

Vrouwen wordt een beeld opgedrongen hoe je er als echte vrouw uit hoort te zien en als je daaraan niet voldoet je dik, lelijk en bent.

Mannen worden zo gesteund van alle kanten in het idee dat vrouwen lustobjecten zijn, iets waar je gebruik van kunt maken wanneer je maar wilt, waardoor het zelfbeschikingsrecht van vrouwen niet wordt erkend. Deze politieke uitgangspunten moet je terug koppelen naar het dagelijkse leven van vrouwen in hun gezin, werk enz. Omdat te bereiken is het belangrijk om andere vrouwen vanuit de basis te bereikt en niet van bovenaf te roepen dat je het systeem om zeep wil helpen, hierop mobiliseer je geen vrouwen buiten je aktiebeweging om (ook al is dit wel ons doel). Het is belangrijk dat vrouwen onderdrukking/uitbuiting ervaren als voortkomend uit een door mannen overheersend systeem die vrouwen in de heersende rolpatronen drukt. Hiervoor is het belangrijk dat je samen met vrouwen, vrouwen van het gevoel afhelfen dat het je taak is om kinderen te krijgen, altijd

klaar te staan/liggen voor man of vriend. De vrouw heeft het beeld mee gekregen in haar opvoeding en in de maatschappij, dat ze zich afhankelijk moet opstellen, iets wat vrouwen in de loop van haar leven zich eigen hebben gemaakt en waar je, je moeilijk uit kunt ontrekken als je eenmaal vast zit aan een gezin. Vrouwen hebben geleerd om in het belang van dat gezin maar je eigen verlangens en ideeën over jouw leven ondergeschikt te maken. Hierdoor komt het volgens ons dat vooral bij vrouwen haar ongenoegen van het leven vaak tegen haar zelf keert, omdat vrouwen vaak denken dat het aan haar zelf ligt. Het aantal vrouwen dat vanwege depressiviteit, voortkomend uit hun onvrede in het gezin, opgenomen wordt in de psychiatrie is schrikbarend hoog en juist ook hier wordt ze weer in de tradionele rolpatronen gedrukt in de vorm van therapie. Doordat vrouwen economisch niet onafhankelijk zijn van hun man, zullen ze afhankelijk van hem blijven en zijn ze gedwongen om in haar geïsoleerde bestaan te overleven. Mannen hebben hierdoor de macht om te voorkomen dat vrouwen buitenhuis gaan werken, studeren enz. Een ander goed voorbeeld waarin de vrouw afhankelijk is van haar hele bestaan van haar man zijn "buitelandse" vrouwen die hier geen zelfstandige verblijfsvergunning krijgen; als ze bv wil scheiden houdt

dat voor haar in dat ze het land moet verlaten. Als de vrouw verkracht is incestervaringen heeft krijgt ze zelf de schuld, terwijl de verkrachter buiten schot blijft, gesteund door de heersende opvattingen hoe je vrouwen kunt be-handelen.

Je moet zorgen dat vrouwen zichzelf niet de schuld geven van de situatie waarin ze zitten en de vaak uitvoertkomende onvrede, machteloosheid, maar dit samen met de vrouwen omzetten in verzet. Vrouwen het geloof en de kracht geven dat zij degene zijn die de dingen kunnen/moeten veranderen, inplaats neer te kijken op vrouwen die volgens ons via de tradionele rolpatronen leven. Dit kun je dus ondersteunen als vrouwengroep dmv het ingaan op hun dagelijkse ellende, in eerste instantie alleen met vrouwen en niet met gemengde groepen. Dus niet alleen met radikale vrouwen en intellectuele stukken, want daar bereik je geen andere vrouwen mee.

Samenwerking zoeken dus met andere vrouwengroepen op datgene wat je wil bereiken, deze samenwerking zal je met heel veel pijn en moeite op moeten bouwen. Daar naast kun je natuurlijk ook vorm geven aan jouw verzet op je eigen radikale manier, maar het één mag nooit los staan van het andere wil je een bredere verzet van vrouwen mogelijk maken.

Van de hieronder afgedrukte oproep en protestbrief is het de bedoeling dat zoveel mogelijk vrouwen 'm onder-tekenen en opsturen. Dus kopiëren en verder verspreiden! De brieven het liefst vóór 5 maart terug sturen. Wil je op de hoogte blijven van de verdere invulling van de aktie of heb je zelf ideeën, laat dat dan ook even weten.

ONDERCETEKENDEN SLUITEN ZICH AAN BIJ DE HIERVOLGENDE PROTESTBRIEF.

Wij vrouwen ergeren ons al langere tijd aan TV-programma's als de Pin Up Club ed. waar onder het mom van 'vrijheid, blijheid' een beeld over vrouwen uitgedragen en gerechtvaardigd wordt dat ons vrouwen allesbehalve vrij en blij maakt.

Onder het Pin Up-mom worden vrouwen wederom gedegradeerd tot lustobject, nieuw binnen deze 'filosofie' is echter het volgende: de moderne vrouw vindt het héérlijk om tot lustobject gemaakt te worden. Zij geniet van deze funktie en als je de Pin Up Club moet geloven is zij er vol kontinuu en met veel enthousiasme op gericht mannen te behagen.

Het ziet er naar uit dat de vrouw anno 1990 zich, wat haar seksuele beleving betreft, weer in de duistere tijden van voor de seksuele revolutie bevindt.

Dit ondanks het moderne sausje van het kennelijke plezier dat de vrouw van nu aan deze rol beleeft.

De melige toezetting van het programma tesamen met het Veronica-argument dat we toch in een democratisch land leven waarin het maken, uitzenden en bekijken van een programma als de Pin Up Club als een verworvenheid cq. democratisch recht wordt voorgespiegeld, maakt het voor vrouwen (en mannen) haast onmogelijk serieuze bezwaren tegen het programma te uiten.

De luchtige, prikkelende mannenfantasiën die de makers van de Pin Up Club wekelijks op het scherm brengen, zijn voor ons vrouwen die er helemaal geen plezier aan beleven door jan en alleman seksueel belaaagd te worden (daar zelfs kwaad over durven worden) echter een keiharde dagelijkse realiteit.

De Veronica-norm van de seksueel 'bevrijde' vrouw werkt voor ons juist beperkend in onze bevrijding.

Allerlei verworvenheden waar de vrouwenbeweging al decennia lang voor heeft gevochten, alle gebieden waarop vrouwen eindelijk (langzaam) beginnen door te dringen: gebieden en verworvenheden die veel te lang slechts aan mannen toebehoorden, worden door de Pin Up Club geridiculiseerd en gepresenteerd ter verhoging van de mannelijke lustbeleving. Onze vrijheden worden de nek omedraaid.

Het heeft jaren geduurd voordat seksueel geweld als structureel maatschappelijk verschijnsel werd erkend. Nu maakt de Pin Up Club het voor mannen weer legitiem om vrouwen te bekluren, te achtervolgen en seksueel te belagen. Denk aan de Pin Up Club-moraal: echte vrouwen genieten hier van.

Door het mannelijke uitgangspunt als norm te stellen worden onze eigen vrouwelijke seksuele vrijheden, fantasiën en onze eigen seksuele beleving afgepakt en zijn we weer bij punt o beland. Dit is een heel slechte ontwikkeling en wij nemen dit niet langer.

Wat ons betreft is de dikussie na 28 maart nog niet afgelopen en zal het nog lang onrustig blijven in het land.

..... (plaats) (datum) (handtekening)

..... (naam organisatie)

Ruimte voor opmerkingen en toevoegingen op de achterzijde.

Beste vrouwen,

Zoals jullie zeker opgemerkt zullen hebben, wordt er momenteel in de media een discussie gevoerd over de manier waarop vrouwen in media-inhouden, en dan met name in de Pin Up Club, worden afgebeeld. Dit met het oog op de openbare dikussie op 28 maart aanstaande.

Deze dikussie is aangezwengeld door Groen Links en wordt voornameeljk door mannen gevoerd.

De manier waarop er door de media (TV-show, Sonja, Karel) op de dikussie wordt ingegaan, begeeft zich op het heillend vlak van amusement, sensatie en besmukt geginnik.

Wij van PIN DOWN vinden het noodzakelijk om de stem van vrouwen te laten horen, omdat tenslotte het grootste belang bij ons ligt. Het is ons lijf dat elke week weer ten grabbel gegooid wordt en het zijn wij die er last van hebben.

Wij hebben nu twee jaar geprobeerd ons aan de invloed van de Pin Up Club te onttrekken met als argument dat je tenslotte niet hoeft te kijken. Dit gaat echter niet langer op: het programma is min of meer tot een gezaghebbend fenomeen op het gebied van 'erotische' TV-programma's geworden. In die zin dat het de toon zet en de norm stelt over hoe vrouwen (horen te) zijn.

Verder wordt de beeldbuis nu wekelijks in plaats van maandelijks bevuld en bovendien doet Verotique er ook wekelijks nog een scheppje bovenop.

Het hek is van de dam.

De vrouwenbeweging kan het zich niet langer meer veroorloven een afwachtende houding aan te nemen, de tijd is nu gekomen om een standpunt te bepalen en een protest te laten horen.

WAT WILLEN WIJ ?

PIN DOWN wil laten zien dat héél veel vrouwen héél erg boos zijn over de Pin Up Club en soortgelijke programma's. Als de helft van de bevolking eisen wij geen vinger maar een vuist in de media-pap.

HET PLAN.

Het is onze bedoeling dat zoveel mogelijk vrouwen en vrouwenorganisaties onze bijgesloten protestbrief ondertekenen en naar ons terugsturen. Jullie eigen opmerkingen en toevoegingen zijn meer dan welkom en kunnen erbij geschreven worden.

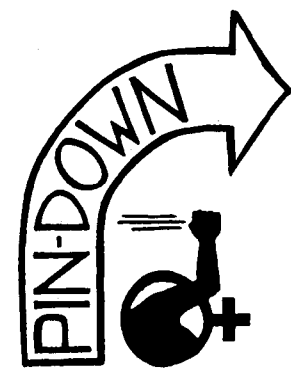
Deze brieven zullen wij van PINDOWN tijdens het openbaar debat op 28 maart presenteren. Ook roepen wij hierbij zoveel mogelijk vrouwen op om op 28 maart met onze aktie mee te doen.

LAAT ZIEN DAT WE MET VELEN ZIJN

P.S. Jullie zullen begrijpen dat deze aktie ons veel geld kost. Bijdragen zijn dan ook hartelijk welkom op gironummer 861403 van Stichting Kattekop te Nijmegen, tav PIN DOWN.

Ons adres is PIN DOWN, Postbus 1484, 6501 BL Nijmegen

Zouden jullie zelf beide brieven een aantal keren kunnen kopiëren en binnen jullie organisatie onder vrouwen verspreiden?

"ER MOET MEER THEATER KOMEN OP

In Zwarte 141 stond een artikel over de meest recente plannen voor het haagse centrum. Na de plannen voor het zgn. BANK-gebied (overwegend luxe, grootschalige kantoren) zijn er door de gemeente en het bedrijfsleven nu weer plannen gepresenteerd voor een prestigieus winkelcentrum. Plannen, die naar schatting een miljard gaan kosten, grotendeels betaald door de gemeente en het Rijk. De grootste belanghebbende in dit verhaal is het Vendex-concern (o.a. V&D, P&C, etc.).

V&D is op dit moment bezig in meerdere plaatsen vestigingen te sluiten, of dreigt ermee: "V&D zet gemeentes het mes op de keel" stond pas in een economische rubriek. En zo is het ook. V&D moet gereorganiseerd worden, want het schijnt financieel niet meer zo goed te lopen....

Het volgende artikel gaat in op het beleid van het Vendex-concern. Het artikel is niet alleen interessant voor Den Haag, want zoals gezegd ook in andere steden en plaatsen roert deze multinational zich.

WORDT DE REORGANISATIE VAN V&D NU DOOR DE GEMEENTE BETAALD ?

Aan de hand van het voorbeeld van V&D, die de gemeente Den Haag probeert te chanteren ("geen geld, dan gaan wij hier weg") willen wij laten zien, hoe Vendex en andere multinationals zich laten bedienen op kosten van Den Haag.

Allang is V&D niet meer alleen de warenhuisketen voor de vaderlandse burger. Zij is uitgegroeid tot het Vendex-imperium met enige tientallen grotere en kleinere ondernemingen in binnen- en buitenland. Vendex omvat zowel banken en verzekeringen (Staalbankiers, Rotterdamse Credietbank, Vendopolis) alsook schoonmaakbedrijven (Cemsto, Edelweiss, France Propre); Vendex doet het zowel in kleding (P&C, Lampe, Claudia Sträter, Kreymborg, Hünkemöller) alsook in voedsel (Edah, Dagmarkt, Konmar, Edi, Novaservices). Vendex heeft zijn eigen produktiebedrijven (Bracona, Vendelectric, Ultralar) maar ook verkoopketens als Dixon's voor electronica. Vendex, ten slotte, kom je overal tegen, zowel in Nederland, België en Luxemburg, Duitsland en Frankrijk, maar ook in Engeland, de VS, Brazilië en in de Verenigde Emiraten.

En achter de namen van deze aangesloten ondernemingen en bedrijven gaan weer tientallen kleinere ondernemingen schuil. Als voorbeeld de jongste "dochter" van het concern: Retailnet, met statutaire zetel in Zwitserland; hieronder vallen bedrijven als Amici, Prenatal, Marskramer, Decorette, Bestlicht, Familux, Intertoys, Lampenier, Babyhallen, Intersport etc.

Sinds Vendex zo groot op de financiële markten aan het opereren is, de ene onderneming na de andere opkoopt en daar veel geld en menskracht voor vrij

maakt, gaat het met de warenhuisketen V&D niet zo bijster goed meer. De omzet van de warenhuisketen V&D bedroeg in 1988 zo'n 2,2 miljard gulden. Volgens de directie werden er echter "enige tientallen miljoenen gulden verlies geleden". En bovendien zou het Vendexconcern honderden miljoenen gulden in de V&D warenhuisketen gepompt hebben. Officiële cijfers zijn niet te verkrijgen. Maar duidelijk is wél, dat de concertop niet tevreden is met de resultaten van de warenhuisketen.

Aanvankelijk werden de cijfers overtroffen door de superwinsten uit de aangekochte ondernemingen. Zo blijken Vendexondernemingen als Centerparcs en Perrysport in Nederland treffers in de roos te zijn. In België verwierf Vendex de levensmiddelenketen Edi, die met een jaarmet van 4 miljard op eens een kwart van de totale jaarmet van Vendex uitmaakt (17,5 miljard). Of om nog een ander voorbeeld te noemen: in Duitsland weet Vendex het aantal goedlopende Hönkemöller vestigingen in enkele jaren met het tienvoudige uit te breiden.

Sinds enige tijd wil Vendex nóg meer geld vrijmaken voor nieuwe overnames en uitbreidingen in aangekochte of opgerichte ondernemingen (zie Hünkemöller in Duitsland); dit keer wordt het beargumenteerd met Europa 92 en de internationale concurrentie. Ondernemingen van Vendex, die niet genoeg winst opleveren (renderen), "moeten uit de rode cijfers worden gehaald". Jonger en goedkoper (want slechter betaald) personeel moet de kosten drukken en de prijzen van een steeds "exclusiever" consumptieaanbod naar boven; het verschil is je winst.

Ex-directeur Anton Dreesman had het over: "wij moeten weer theater bieden op onze winkelvloer". Wethouder Meijer praat het na als hij het heeft over "de consument wil een dag worden vermaakt, het zgn. recreatiewinkelen". In vakjargon heet dit "upgrading". Door het aanbod van een bepaald artikel voor het oog te verkleinen en meer aandacht te schenken aan presentatie en verpakking, moet de indruk van "iets bijzonders" worden gewekt. De hogere prijs moet dan de "zekerheid" bieden aan de consument dat het artikel niet voor Jan en Alleman bedoeld is, maar voor de "life-style consument van de jaren 90", die op het V&D-theater af komt. Zo iemand gaat ook niet nog even "naar de supermarkt beneden in het souterrain", maar "wil zich laven in een "La Place" en betaald graag meer voor brood uit de "Cooky Corner" en drank uit "La Vintage".....

Naast de veranderingen en bezuinigingen op personeel (waarover de ondernemingsraad en de vakbonden een aardig liedje weten te zingen) en naast de veranderingen en "verdieping" van het assortiment moet er ook het nodige gebeuren aan de inrichting en de gebouwen. Het comfort van een parkeeroase naast het warenhuis-nieuwe-stijl, het gemak van slechts twee etages met uitgekende verkooppunten en het uitnodigende verbaan van een autovrije, brede winkelpromenade zijn allemaal onderdelen van dit "upgradingproces" van het warenhuis V&D, dat de doorsnee werknemer te min acht, maar klaar staat voor

de wensen van de snelle zakenmensen en ander yuppie-volk. Maar terwijl op personeel gewoon bezuinigd kan worden, moeten verbouwingen simpelweg betaald worden. Dus wat ligt er meer voor de hand dan elders, bij de overheid - in dit geval de gemeente Den Haag - aan

Een fantasietekening van een tramtunnel onder de Grote Marktstraat. Overeenkomstig het verlangen van het ook de meeste grootw...

te kloppen.... En dan nog even te dreigen "of jullie willen dit betalen of anders vertrekken wij uit de binnenstad".

DEN HAAG

Nog geen half jaar geleden chanteerde Shell de gemeente Den Haag. Shell dreigde haar hoofdkantoor uit Den Haag weg te halen, als de gemeenteraad zou instemmen met het voorkeursbeleid voor bedrijven die geen banden met Zuid-Afrika onderhouden. Shell toonde daarmee aan, de politiek van de gemeente Den Haag te bepalen. De poging tot chantage, die Vendex/V&D nu onderneemt, is een duidelijke stap om ook het geld van de gemeente Den Haag te willen beheren. En de gemeente.....?

De gemeente Den Haag wil naar aanleiding van herstruktureringplannen van een aantal grote ondernemers aan de Grote Markt, dan maar gelijk het hele gebied overnemen tot een super deluxe winkelcentrum van "internationale allure".

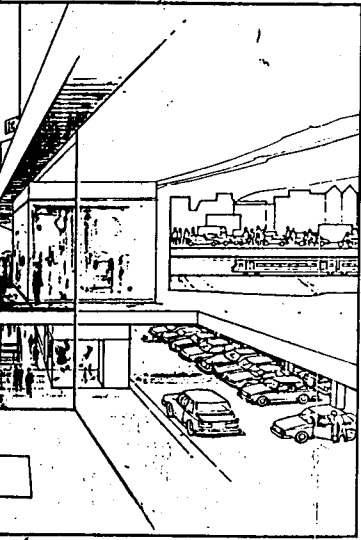
Het winkelend publiek van het Haagse centrum is de laatste paar jaar van samenstelling veranderd. Potentiële kopers uit de regio gaan nu eerder naar Leidschenhage of in den Bogaard dan naar het Haagse centrum, als dus een onderzoek. Tegelijkertijd toont het Haagse publiek steeds meer belangstelling voor haar stadscentrum. Het winkelend publiek bestaat voor zo'n 80% uit Hagenezen, wat vergeleken met steden zoals Amsterdam, Rotterdam en Utrecht het hoogste percentage is.

Om niet achter te blijven als provinciestadje moet "het bestuurscentrum van Nederland" ook nog een winkelcentrum krijgen, waar mensen speciaal voor naar Den Haag komen, mensen uit de regio maar ook het hele land en liefst uit de hele wereld.... De gemeentelijke argumenten voor de face-lift van de binnenstad en met name van het winkelgebied, zijn "de tekenen van verval",

ONZE WINKELVLOER"

die steeds zichtbaarder worden, zoals de krotten aan het Spui, de discountzaak in het voormalig Haags modehuis".

De HEMA en soortgelijke winkels en discountzaken sluiten met hun aanbod wél aan op de leefstandaard van de gemiddelde Haagse binnenstadsbewoner;

ur hebben en zich in het nieuw gestoken; alleen de Bijenkorf (links) is nog herkenbaar.

zij hebben derhalve geen behoefte aan een face-lift. Volgens de plannen van de gemeente zullen zij dus uit het centrum verdwijnen..... evenals de binnenstadsbewoners met hun detailhandel en bedrijfjes.

De gemeente heeft dan ook een concept verzonnen naar aanleiding van de wensen van het bedrijfsleven; want uiteindelijk moeten de ondernemers beslissen wat zij willen; zij leggen immers het geld op tafel en bezitten de panden.

Volgens de geïnventariseerde wensen wil V&D haar nieuwbouw renoveren en de oudbouw slopen voor een winkelcentrum en een bovengrondse parkeergarage. De HEMA wil niets veranderen. De Kwantum zit erover te denken om nog meer in het centrum te gaan zitten met een twee keer zo groot vloeroppervlak. De Bijenkorf wil wel renoveren, maar alleen als er op het achterterrein een parkeergelegenheid komt. De rest van de bedrijven kijkt de kat eerst wel even uit de boom.

Uit de inventarisatie rollen grootse plannen. De Grote Markt zou met uitzondering van de Bijenkorf totaal gesloopt moeten worden en plaats moeten maken voor nieuwbouw, waarvan de winkels de eerste twee á 3 etages beslaan en de rest besteed wordt voor woningen. Gebouwd zou er moeten worden in 8 tot 10 etages. Wat de winkels betreft, wordt er gestreefd naar een kwalitatieve verbetering van de vierkantemeter. Warenhuizen krijgen maximaal 3 etages en meer winkelcentrumachtige vormen krijgen maximaal 2 etages. Zoals eerder gezegd moet Den Haag meer mensen van buiten aantrekken en de internationale functie van een internationaal bestuurscentrum meer naar voren brengen.

Het streven hiernaar wordt dan ook "ambitieniveau" genoemd. De winkels moeten meer dan alleen winkels zijn. Er moet hoogwaardige detailhandel en horeca komen, exclusiviteit in de aanbidding, bediening en beheer.

Mochten de bezoekers nog wat tijd over hebben, zijn er nog modeshows en

galeries te bezoeken.

Voor de avond wordt een bezoek aan het muziektheater, het theatercentrum of wat de toekomstige Spuiboulevard te bieden heeft, gepland. Om de levendigheid in het centrum te waarborgen wordt er voor flexibele openingstijden en avondwinkels gepleit. Dit is natuurlijk erg gunstig voor de grote ondernemers die het zich kunnen permitteren mensen in avonddienst te nemen. Bovendien komen er winkels in de souterrains van de ondergrondse parkeergarage.

De woningen boven de winkels zijn voor de hoge inkomensgroepen; ze kosten namelijk rond de f200.000,- per 100m². Met je eigen lift naar je eigen parkeergarage: vertikaal comfort!

Op andere plaatsen acht men "sociale woningbouw reeël". Het geheel is natuurlijk van "hoogwaardige architectuur" met allerlei "verbijzonderingen", "spectaculaire lichteffecten" enz.

Het voorstel werd opnieuw voorgelegd aan de verschillende bedrijven. De Hema is in de plannen al vervangen door een halfronde glazen ingang voor de Bijenkorf en van de Kwantum komt in de reacties al niets meer voor. De Bijenkorf wil renoveren en vindt zelfs dat er spoed achter zit, V&D wil nog steeds de uitbouw van haar gebouw slopen en vervangen door een winkelcentrum en de C&A wil wel meedoen als het financiële plaatje bekend is, maar ziet de woningen boven de winkels niet zo zitten. C&A benadrukt bovendien dat goed vervoer en parkeermogelijkheden van vitaal belang zijn, voor de bedrijven natuurlijk.

Tekenend voor de politiek is dat de hele gemeenteraad achter de plannen staat, inclusieve klein links, terwijl er nu al bekend is dat er een tekort is van 183,5 miljoen, wat voornamelijk te verwachten is op de plaatsen waar de nieuwbouw van V&D en C&A zou moeten komen, want er wordt meer gesloopt dan herbouwd. Zonder de sloop zou het tekort teruggebracht kunnen worden naar 70 miljoen. Projektleider F.v. Deursen heeft daarvoor een andere oplossing: als C&A en V&D meer oppervlakte krijgen, krijgen zij meer omzet en kunnen dan meer huur betalen.

Dit plan, wat een warenhuis van 5 etages zou moeten opleveren, staat haaks op het beleid van V&D en van alle warenhuizen, die niet voor niets steeds meer overschakelen op kleinere oppervlaktes met een exclusiever aanbod.

Een onheus plan van V&D: een parkeergarage daar waar f 10.500 per vierkante meter gehaald moeten worden. Voldoende aanleiding voor de gemeente om een gigantisch plan te ontwikkelen, waar zelfs woningen een plaats krijgen (maar vraag niet voor wie). Op de suggestie van het onheuze plan van V&D ziet de gemeente kans om de voortzetting van haar groothedswaan, begonnen met het stadhuis van Duivesteijn, en voortgezet in het BANK-projekt, te realiseren. En de gemeente denkt daarvoor het bedrijfsleven voor haar karretje te spannen. Maar intussen is het wel duidelijk wie hier welke wagen trekt: de Haagse bevolking weg uit het centrum; vóór de internationale yup met life-style.

VENDEX INTERNATIONAL B.V.

Convendex B.V.
Dixons B.V.
Edah B.V.
Empire Stores (Bradford), U.K.
Hodon B.V.
Cemsto B.V.
Edelweiss De Lilie B.V.
Nyman B.V.
Ozon-Dordt B.V.
Rath B.V.
Sandia België
Sandia Nederland
Nedlin Group
Teso B.V.,
Ziekenhuis Diensten Groep B.V.
Holding Maatschappij Techno Holland
Keurkoop B.V.
Koninklijke Bijenkorf Beheer
Konmar B.V.
Lekturama B.V.
Modehuizen Claudia Sträter B.V.
N.T.I. B.V.,
Novaservices S.A., Frankrijk
Binhard Nova for Cleaning, UAE
Financière de Berry S.A., France
Geninter, France
Moderne Nettoyage et Gardinnage
Multi-Bennis Service S.A.
Novanet S.A., France
La Régionale, France
Reginter
Solnet, France
France Propre, France

S.E.G., France
S.N.I.C. S.A., France
T2N S.A., France
Vitex S.A.R.L., France
P & C Group N.V.
Retail Advertising B.V.
Retail Holding AG, Suisse
Sellers & Sellers B.V.
Siebel B.V.
Staalbankiers
Super Doe B.V.
Ultracred S.A. Brazil
Ultralar S.A., Brazil
Univendex B.V.
P. van Dijken Beheer B.V.
Van Reeuwijk N.V.
Vendelectric B.V.
Vedior Holding B.V.
Vendagence B.V.
Vendahoy Caravan B.V.
Vendamerica B.V.
Cole National Corp. USA
Dillard Department Stores USA
Outlet Co. USA
Wilson & Co. USA

Vendaned B.V.
Vendet B.V.
Vendopolis B.V.
Verduyn Beheer B.V.
Cemstobel, België
Rotterdamse Credietbank N.V.
Vroom en Dreesman Nederland B.V.
XP Holding B.V.

Bekende winkelnamen die bij Vendex International behoren:

Klick	Kien winkels
Kijkshop	Stortebeek
Edi, België	Amici
Infoproduct	Prenatal
Autorama	Marskramer
Vendofin	Dekorette
Torro	Decorette
Basismarkt	Bestlicht
Dagmarkt	Familux
Lederland	Intertoys
Luigi Lucardi	Intersport
Hünkemöller	The Kids
Perry Sport	Pitch
Centerparcs	Coster
Kreymborg	Boon
	en vele anderen...

BRIEF VAN HUIB

Lieve "Zwarte" mensen,

Hier weer een briefje uit de bajes van mij. Er is zoals gewoonlijk weer een hoop gebeurd buiten alle "revoluties" in het Oostblok. De moffen gaan zich herenigen in ideologie en kapitaal, maar de gevangenen worden niet samengevoegd, de Zuidafrikaanse regering wordt in hun laatste poging om hun welgevulde beurzelen (en kon-ten) te redden plotseling demokra-ties maar de gevangenen mogen slechts ja knikken. De internatio-naale schijnheiligheid heeft wel degelijk iets gemeen met de v.d. Hoevenbajes (alias v.d. Hoevenkli-niek), d.w.z. de schijnheiligheid van het beleid. Voor de buitenwereld wordt het mooie masker opgehouden maar binnen in de bajes voelen ze zich vrij hun fascistiese toetjes te laten zien. Wat drijft de v.d. Hoeve? Ten eerste moet natuurlijk het regeringsapparaat zijn lastige klanten kwijt, Tegenwoordig is het niet meer modern de lastige elemen-ten de gaskamer in te sturen dus stoppen ze ons in bajessen en pseu-doklinieken die in feite de zelfde bedoeling hebben, afmaken (nu gees-telijk en vaak nog lichamelijk) en gedresseerd als loonslaaf na een zo lang mogelijke periode terug hun maatschappij in. Als loonslaaf kun je hierbinnen direkt "karriere" maken voor multi-uitbuiters à la IKEA en V&D in de werkzalen voor een loon van maar liefst tussen de 14 en 52 gulden. Typerend voor de "behandeling" is dat het "loon" mede afhankelijk is van in hoeverre de slaaf de veiligheid v.d. "kliniek" (en later de maatschappij) in het oog houdt. Luie medegevangenen dien je onmiddellijk aan te geven, in hun eigen belang! De bedoeling is uiter-aard de gevangenen alvast een NSB mentaliteit aan te kweken zodat ze straks buiten de "sociale controle" kunnen uitoefenen en als freelance verraders van stelende bijstands-moeders, illegale buitenlanders en zwartrijdende 65+ers bajesklanten kunnen maken. (twee zwartrijdende 65+ers kunnen direkt op artikel 140 vervolgd worden als kriminele ver-eniging.) Gelukkig kent de v.d. hoeven ook zijn democratie hoor. Je kunt bij-voorbeeld in de kliniekraad zitting nemen, dan mag je in samenspraak je medegevangenen isoleren en het gore werk van de bewakers opknappen zo-dat ze later kunnen zeggen dat gek gemaakte gevangenen geheel volgens het democratische "samen vuile han-den" principe krankzinnig gemaakt zijn. Veel animo voor die kliniek-raad is er van de kant van gevangenen (op een enkele slijmjut na) ge-lukkig niet. In deze sfeer ondergaan mijn medege-vangenen en ik onze detentie, bij elke vorm van menselijk verzet wordt het hele register van onderdrukkings-maatregelen opengetrokken. In mijn situatie betekent het dat ik nu

bijna totaal van elk menselijk kon-takt met de buitenwereld ben afge-sloten. Alles wat overgebleven is zijn beperkte bezoeken, afgeluister-de 10 minuten telefoontjes en gecen-sureerde post. Ik mag slechts één bezoeker per week ontvangen, ze zijn daartoe overgegaan uit nijd ivm. een door hen verloren beklagzaak. Het bezoek mocht niet meer onder-broken worden door de zgn 'groeps-leiding' (deze zat tijdens de bezoeken tussen nov. en jan. iedere keer vrolijk mee te praten en maakte achteraf verslagen van het bezoek en beschreef haar/zijn 'gevoel' daarbij (typ)). Wij negeerden hen vanaf het begin vanuit het oogpunt dat hij/zij die wil bewaken (het be-zoek afluisteren kan geen andere naam dragen) ook als dusdanig be-handeld dient te worden. Terecht voelden zij zich cipier gemaakt, onterecht maakten zij zich daar kwaad over. Ik kan niet aannemen dat de werkelijke bedoeling hen bij het aannemen van hun 'functie' ont-gaan is en zo naief kan zelfs een cipier niet zijn dus zal het wel met machtswellust te maken hebben. Ze voelen zich in hun autoriteit aangetast. Hoe haalt die Speijer en zijn bezoek het in hun/haar hoofd te twifelen aan de macht van de staatsmedewerkers, dat is je reinste terrorisme.

Daar kwamen uiteraard nog een aantal zaken bij kijken die voor de v.d. Hoeven tot voor mijn komst onbekend waren. De demo's vormden voor hen een konstante bron van ergernis terwijl deze juist zo opbouwend zijn voor de gevangenen, solidariteit is een grote faktor in het overleven van bajesrepressie. Er zij 6 demo's geweest tussen november en januari, op het laatst was het zelfs zo dat mijn medegevangenen mij vroegen "wanneer komen ze weer?" De reacties waren positief (van de gevangenen) en ook dat is een aanval op het af-braakproces dat justitie en bajes de gevangene probeert op te leggen. Na de demo op oudejaarsnacht met vuurwerk en een hoop lawaai werd ik overgeplaatst naar een cel waar ik de straat niet meer kan zien. De solidariteit bleef, dat is een ken-merk van de laatste tijd, dat de solidariteit hechter en langduriger is, het is één van de positieve ont-wikkelingen die laten zien dat de strijd (niet alleen bajesstrijd) innerlijk een groeiproces in de goede richting doormaakt, en dat het nuttig is de strijd door te zet-ten. Solidariteit kwam ook uit de hoek van lezers, gevangenen, uit de BRD (Hamburg en Berlijn), jour-nalisten (er lopen weer interview aanvragen maar er hier nog geen be-slissing over genomen), vrienden die op bezoek komen enz, en ikzelf schrijf terug, probeer andersom ook

mijn solidariteit duidelijk te ma-ken. Andersom gaat de repressie he-

viger verder. Via allerlei juridiese poespas kon ik 4 uur gemeenschappe-lijke activiteiten per dag (wette-lijke omschrijving van recreatie met medegevangenen) afdwingen, ik ga alleen naar die 'activiteiten' waar ik goeie gevangenen ontmoet. Aan slavenarbeid en therapie doe ik niet mee. Ook daar werd ingegrepen, mensen kregen waarschuwingen niet teveel met mij te praten anders..., toen een aantal zich daar niets van aantrok kreeg één zelfs een soort verbod om met mij binnen gehooraf-stand te zitten en mocht hij in het weekend niet een uurtje met een ci-pier buiten 'wandelen'. Hij trekt zich overgens toch niks aan van dat verbod, mijzelf wordt niets verbo-den omdat er weinig te sanctioneren valt. Ik zit zowiso tussen de 20 en 23 uur per dag op cel, zowaar een 'bevoorrechte' positie wat het in-trekken van zoethoudertjes betreft omdat er geen zoethoudertjes zijn. Mijn post blijft gecensureerd. Het zijn allemaal deprivatie technieken om de wilskracht te breken, terwijl het mij juist sterkt want het blijkt hard nodig te zijn je hiertegen te verzetten. De agressieve aanval op mijn menselijkheid is een politiek gemotiveerde. Socialisme past niet in hun bekrompen fascistoïde denk-kader, en gelukkig maar want so-cialisme en fascisme laten zich niet verenigen. Het blijft een strijd tussen uitbuitende onderdruk-kers en socialistiese menselijkheid, voor mij is er geen andere keuze dan te kiezen voor mijn medemens (fascisten wil ik niets als zijnde menselijk kwalificeren, ze zijn slechts biologies gelijk) en daar-mee voor mijzelf. Onderdrukking heft je mens-zijn niet op, de vijandige tegenstellingen verduidelijken het zelfs. Het TBR beleid is gelijk aan het konsentratiekampbeleid van de nazies en alle andere mensonterende onderdrukkingsstelsels, de ontmen-selijking en desocialisatie is de ge-zamenlijke faktor van alle repressie-mechanismes. Ontmenselijking staat gelijk aan moord, een levend lijk is evengoed een lijk als een dode dus maakt het niet uit welk 'humaan' tintje eraan gegeven wordt. Rattekruid verpakt in lieve monatoetjes is ook dodelijk. Ik laat snel weer iets horen en ik groot iedereen bin-nen en buiten. Vooral de gevangenen van de GRAPO en PCE(r) die letter-lijk en figuurlijk onderdoor gaan aan de uitroeiingspraktijken van de spaanse fascistes en daarom zelf het heft in handen hebben genomen met hun hongerstaking. Ik wens ze kracht en liefde in hun (onze) strijd. (wordt vervolgd)

Liefs en groetjes
Huib Speyer
p/a Willeem Dreeslaan 2
3515 GB Utrecht

Steungroep: Postbus 3762
1001 AN Amsterdam

Het FMLN reageerde in een communicatie van 2 februari op Cristiani's aksepteren van de VN als bemiddelaar in het conflict. Het Algemeen Kommando van het FMLN stelt in de verklaring positief te zijn over het feit dat Cristiani aksepteerde dat de sekretaris-generaal van de Ver.Naties, Perez de Cuellar, deelneemt aan het onderhandelingsproces in El Salvador. De bemiddeling door P.de Cuellar van de Ver.Naties, en het internationale kader dat deze organisatie omvat, betekenen voor beide kanten in het conflict een ernstige plicht om te onderhandelen. Bovendien biedt de bemiddeling perspectief naar reële mogelijkheden voor beëindiging van de oorlog.

Lijnrecht tegenover de mogelijkheden tot onderhandelen via de VN staat de verklaring van de regering-Bush dat de economische en militaire hulp aan de regering van El Salvador in de komende periode zal worden opgevoerd. Deze verklaring van Bush, die nog door het Congres moet worden goedgekeurd, betekent het verlengen van de oorlog en het afbreken van onderhandelingsmogelijkheden om tot een vreedzame oplossing van het conflict in El Salvador te komen. Bovendien, zo stelt het FMLN verder in de verklaring, blijft het regeringsleger van El Salvador offensieven uitvoeren en verhoogt zij nog steeds de permanente repressie. De staat van beleg duurt voort, de moorden, ontvoeringen, verdwijningen en de vervolging van volks- en religieuze organisaties gaan onverminderd door. Kolonel Ponce verklaarde openlijk de offensieven 'Victoria y Martillo' tegen posities van het FMLN. De regering kan niet van het FMLN verwachten dat zij eenzijdig stopt met militaire operaties. De strijd zal doorgaan tot het punt van serieuze onderhandelingen is bereikt, omdat alleen op die manier een einde aan de oorlog kan komen.

Dat die strijd doorgaat is duidelijk: in januari waren er door het FMLN-offensief 532 doden en gewonden bij het regeringsleger. In diezelfde maand werden 10

luchtmacht-helicopters zwaar beschadigd. Op 11 februari voerde een A-37-vliegtuig van de Salvadoreense luchtmacht bombardementen uit op de burgerbevolking van Guancora in de provincie Chalatenango. Minstens 2 volwassenen en 4 kinderen kwamen om het leven, verder waren er veel gewonden. Een A-37-vliegtuig en een UH-1M-helicopter beschoten gedurende een aantal uren wijken van Cacaopera in de prov. Morazon, waarbij eveneens veel gewonden vielen. Bovendien kwam veel vee om en werd grote schade aangericht aan de gewassen.

Vredesvoorstel UNOC. Een van de grootste vakbondorganisaties in El Salvador, de UNOC (Nationale Bond van Arbeiders en Boeren), heeft een nieuw vredesinitiatief gelanceerd, met oproepen voor onmiddellijke en serieuze onderhandelingen om de oorlog te beëindigen. Ook omvat het UNOC-plan garanties voor toetreding van het FMLN tot het politieke spectrum in El Salvador.

Het 200.000 leden tellende UNOC heeft geest dat de regering en FMLN-leiding een "adekwaat klimaat" scheppen voor onmiddellijke en diepgaande gesprekken om de tien jaar' oude oorlog te stoppen. UNOC doet een dringende oproep aan de regering om te stoppen met bombardementen op dichtbevolkte gebieden. Voorts wordt toestemming gevraagd om vakbondskantoren te heropenen. Bovendien vraagt de UNOC aan de regering een eind te maken aan de onderdrukking van de oppositie in het land. Van het FMLN wordt gevraagd te stoppen met economische sabotage-akties en alle militaire akties die de burgerbevolking zouden kunnen treffen.

Verder stelt het UNOC voor alle Amerikaanse militaire hulp aan het regiem van El Salvador en alle buitenlandse steun aan het FMLN te stoppen. Op politiek vlak wil UNOC garanties voor het FMLN om als politieke partij deel te kunnen nemen aan het leven in El Salvador met volledige bevoegdheid tot deelname aan de verkiezingen.

gen. Bovendien wil UNOC dat toekomstige verkiezingen in het land onder strikt toezicht staan van de Verenigde Naties. In een reactie verklaarde het FMLN het UNOC-voorstel te zien als een belangrijk document dat aantoonde dat er bij de Salvadoreense sociale en politieke krachten een groeiende consensus is over het feit dat slechts spoedige onderhandelingen een eind aan de gevechten kunnen maken.

Het UNOC is een voormalige politieke bondgenoot van de Christen-demokratische partij van ex-president Duarte. Inmiddels heeft ook ARENA zich uitgelaten over de eventuele bemiddeling van VN-sekretaris Perez de Cuellar. ARENA-voorzitter en burgemeester van San Salvador, Calderon Sol, verklaarde voor de televisie dat de VN een instituut is dat zich niet moet mengen in Salvadoreense binnenlandse zaken. Volgens Calderon Sol zou bemiddeling door de VN erkenning van het FMLN inhouden en leiden tot wat hij noemde "problemen binnen onze partij".

Op 6 februari bracht Cristiani een bezoek aan de Verenigde Staten om meer steun voor zijn beleid te verwerven. Dit bezoek bracht tal van protestakties met zich mee, zowel binnen als buiten het Amerikaanse Congres.

Een kleine week later arriveerde een delegatie van Amerikaanse Congres-leden in El Salvador. Er werden gesprekken gevoerd met o.a. president Cristiani, legerchef kolonel Ponce, vice-minister van defensie Zepeda en diverse religieuze leiders. De meeste gesprekken van de Congres-leden vonden plaats in aanwezigheid van de Amerikaanse ambassadeur in El Salvador, William Walker. Gespreksonderwerp was vooral de moord op de jezuïeten en de wijze waarop het onderzoek naar de schuldigen tot nu toe is aangepakt.

FMLN-INFO Compu-news dep. Europa. 14 februari 1990
p.a. Papenhulst 26, 5211 LC 's-Hertogenbosch-NL
tel. 073 - 122201.

HONGERSTAKING GRAPO/PCE(r)

BIJNA ALLE GEVANGENEN BEVINDEN ZICH IN LEVENSGEVAAR!!

Volgens de spaanse familieleden en verwanten van de gevangenen uit de GRAPO/PCE(r) bevinden bijna alle hongersta/a/k/st/ers zich in een levensbedreigende toestand. Vier gevangenen bevinden zich in coma. Op de gevangenen wordt 3 tot 4 dagen dwangvoeding toegepast en dan wordt de dwangvoeding weer onderbroken. Ze worden hiertoe vastgebonden en krijgen via een maagsonde vloeibaar voedsel toegediend. Veel artsen en medies personeel weigeren hier aan mee te werken. Bajes-artsen worden hiertoe door justitie gedwongen. In de media worden de familieleden/verwanten betiteld als "ondersteuners van terroristische bendes".

De gevangenisdirectie wil het bezoek en de advokaten alleen maar toelaten tot de bezoekersruimte. De gevangenen kunnen deze ruimte wegens hun lichamelijke toestand echter niet meer opzoeken en eisen dat ze bezoek/advokaten in de cellen kunnen ontvangen.

De mensenrechtenvereniging APDHE heeft opnieuw aangeboden om tussen de gevangenen en de regering te bemiddelen. De regering weigert nog steeds te onderhandelen. In de media wordt gesproken over de "psychopatische kanten" van de hongerstaking.

Jesús Cela Seoane werd -nauwelijks nadat hij was vrijgelaten- op 31.1 ontvoerd. Hij werd geblinddoekt, geboeid, verdoofd en in een kofferbak vervoerd. De 2 ontvoerders bedreigden hem met de dood voordat ze hem na 2 uur weer lieten gaan.

Advokaten van de gevangenen eisen dat het Europese parlement gaat bemiddelen.

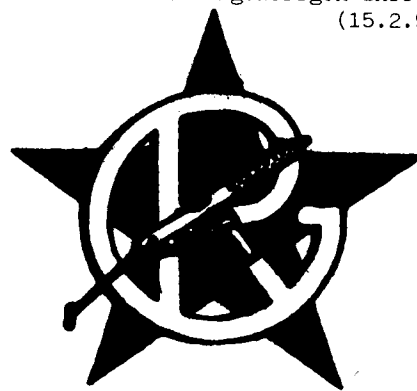
Demonstraties vonden plaats in verschillende steden. Daartoe was o.a. opgeroepen door de baskiese kommunistische partij, baskiese trotskisten, studenten, de CNT (vakbond), de Gestoras pro Amnistía. In La Coruna werd het verkeer, na een manifestatie voor het kantoor van de PSOE, 20 minuten geblokkeerd. In Oreta hield een barrikade van brandende autobanden het verkeer op. Op 4.2 was er in Bilbao een demo voor de mensenrechten georganiseerd door de Gestoras. 10.000 mensen liepen er in mee. Solidariteitsverklaringen met de hongerstaking werden voorgelezen en ex-gevangene uit de GRAPO, Victor Diéguez, hield een toespraak.

Op 8.2. werd het spaanse konsulaat in Hamburg bezet door 25 mensen, buiten verzamelden zich zo'n 40 mensen. Binnen 10 minuten was de smeris in vol ornaat ter plekke,

forceerde de deur en sloeg er op los. Alle mensen die binnen waren en enkele van de buitenploeg werden gearresteerd. Ze kwamen allemaal 's avonds vrij.

In Hamburg werd gekalkt en verfbommen gegooid tegen de spaanse vliegtuigmaatschappij Iberia. In Essen werd een bomaanslag gepleegd op de Rheinisch-Westfälischen-Elektrizitätswerkes. De aanslag werd opgeëist door een Kämpfende Einheit Crespo Gallende. Crespo Gallende kwam in 1981 om tijdens de hongerstaking van de GRAPO/PCE(r) voor de samenvoeging.

Uit: Angehörigen Info 34
(15.2.90)

Grupos de Resistencia Antifascista
'1 de Octubre (GRAPO)

ONMIDDELLIJKE HER-SAMENVOEGING VAN DE GEVANGENEN UIT DE GRAPO/PCE(r)!!

GEBOREN: HET AUTONOOM BUURT

Vorig jaar zomer zijn een aantal mensen in het kafé "De Harde Kern" begonnen met het praten over het voortbestaan en de inhoud van het kafé. "De Harde Kern" was zogezegd een kraakkafé, wat niet inhield dat de mensen die in het kafé kwamen alleen met kraken bezig waren. De activiteiten strekten zich over vele onderwerpen uit zoals ook bv. antifascisme en antiapartheid. Maar er was grote onvrede over ons geïsoleerde bestaan en over de inhoudelijke kant van de zaak. We hielden ons veel te veel met ons zelf bezig, en vonden het tijd worden om hier verandering in te brengen.

We hebben toen een aantal discussies gehad waar ook mensen van buiten de "Harde Kern" aan hebben deelgenomen, die het met de ideeën van ons eens waren. Hieruit kwam na verloop van tijd het plan naar voren om meer georganiseerd politiek actief te worden met een wat grotere groep op een inhoudelijke basis waar we het over eens konden zijn. Deze groep mensen heeft zich nu dan Autonomo Buurt Centrum genoemd.

Een nieuwe naam dus, hier zijn verschillende redenen voor, zoals hierboven al staat willen we van het idee kraakkafé af. De "Harde Kern" heeft nu eenmaal wel die naam kraakkafé, en zoals ook hierboven al staat zijn het niet alleen mensen uit de "Harde Kern" maar bijvoorbeeld ook uit koffieshop "Groinx" in Tetterode die mee werken om het ABC verder in te vullen. Het is dan ook de bedoeling om aan het ABC meer een overkoepelende functie te geven. Verder is het zo dat er bij ons de behoefte was om iets nieuws te beginnen, de meeste van ons zijn namelijk knap gefrustreerd wat het de beweging betreft. Dit is natuurlijk een beetje dubbel want ook in de toekomst zullen we ons vaak richten op mensen die van de wel of misschien ook niet bestaande beweging deel uitmaken. Het is dan ook meer psychologies, het idee van 'nu zetten we een punt achter de geschiedenis en beginnen we helemaal opnieuw.'

Wat voor ons daar dan ook uit volgt is dat we niet meer zonder meer solidair zijn met wat de 'beweging' georganiseerd wordt en ons niet meer alleen op die 'beweging' richten. Naar datgene wat uit de beweging of "eigen kringen" georganiseerd wordt willen we veel meer kijken wat we er inhoudelijk van vinden en daar onze keuze om wel of niet aan iets mee te doen op te baseren. Dit geldt evenzo voor andere buitenparlementaire groepen in binnen en buitenland. Er wordt van uit onze kringen maar al te vaak kritiekloos gekonsumeerd van alles wat zich revolutionair noemt. In ieder geval is er weinig of geen discussie over groepen als Dev Sol, PKK, of de RAF. Wat dat laatste betreft is er een automatische solidariteit

in verband met de hongerstaking van afgelopen jaar, er is een overvloed aan stukken hierover, maar na de hongerstaking is er een groot stilzwijgen over het gebeurde. Omgekeerd willen we ook samenwerken met mensen die volgens ons met zinvolle dingen bezig zijn buiten de beweging. Kortom de scheiding die nu tussen 'beweging' en buitenwereld vaak kunstmatig in stand gehouden wordt door vage normen mag van ons verdwijnen, de scheiding zou veel meer op het politieke vlak moeten liggen. Vroeger was een veel gehoorde kreet "het persoonlijke moet politiek gemaakt worden", nu lijkt het er veel vaker op dat het politieke persoonlijk wordt gemaakt. Veel mensen doen alleen dan aan iets mee als hun vriendjes en/of vriendinnetjes mee doen, er wordt vaak niet op politiek inhoudelijke basis samengewerkt maar op een persoonlijke basis. Zelfkritiek ontbreekt en zelfbevestiging voert de boventoon.

ze eventueel te gebruiken of is er mee samen te werken in concrete praktische zaken. Maar we zullen er steeds rekening mee moeten houden dat hun belangen de onze niet zijn. We vinden dan ook dat we ons niet op hun moeten richten en zeker niet afhankelijk moeten opstellen, maar dat we ons vooral moeten richten op zelforganisatie naar onze eigen voorwaarden. Dit houdt dus ook in dat we de bestaande rechtsorde niet aksepteren. De spelregels en de normen die in onze kultuur heersen en de basis zijn van onze 'parlementaire' democratie' zijn niet gemaakt ten bate van ons maar ten bate van diegenen die er het meeste voordeel aan hebben. Zij hebben die regels dan ook gemaakt. Zij zijn de mensen, om het op zijn simpelst te zeggen, die macht hebben. Onze analyses en acties zullen vooral gebaseerd moeten zijn op de realiteit. Dit betekent dus ook een constante discussie bij ons zelf omdat de realiteit van morgen een andere is als die van vandaag. Voor ons heeft

WAT WIL HET ABC

We willen hieronder een aantal uitgangspunten weergeven. Ze zijn vrij simpel en algemeen, we zullen nog veel meer moeten praten om het verder in te vullen en we vinden ook dat onze ideeën zich ook verder moeten vormen in een wisselwerking met de praktijk. We willen geen discussie clubje worden maar vooral ook een actiegroep zijn.

Wij willen ons organiseren los van bestaande (politieke) organisaties vanuit een 'links radicale' visie op de bestaande maatschappelijke verhoudingen. Als mensen iets willen veranderen in deze maatschappij dan zullen ze dat zelf moeten doen door de macht over hun leven in eigen hand te nemen, zich te organiseren en actie te voeren tegen diegenen en die structuren die momenteel de macht over ons en anderen hebben. Van de bestaande officiële politieke partijen, vakbonden en andere organisaties hebben we niet veel te verwachten. Zij zijn een onderdeel geworden van die structuren die de bestaande machtsverhoudingen in stand houden en, erger nog, een verlengstuk van de overheid om daadwerkelijke directe actie onschadelijk te maken. So wieso zullen bijvoorbeeld vakbonden pas luisteren of rekening met werknemers houden als ze zich onafhankelijk van hun georganiseerd hebben en hun eigen kracht hebben opgebouwd. In zulke gevallen zijn

het momenteel geen zin om over revolutionaire strijd of frontvorming te praten zoals er de laatste jaren over gepraat is, evenzo heeft het geen zin om te gaan hopen op de massa. Wat wel noodzakelijk zal zijn is om onze ideeën verder te brengen als onze eigen club. Wat wij ook heel belangrijk vinden is om vanuit onze eigen omgeving bezig te zijn, proberen juist ook contacten te leggen en samenwerking te zoeken met andere buurtbewoners en/of groepen. We hebben geen zin om een soort voorhoede te zijn die overtuigd is van het eigen gelijk. Het heeft geen zin om een strijd tegen het systeem te beginnen die over de hoofden van de mensen heen gestreden wordt. Het is wat dat betreft een groot probleem om door de apathie en afstomping van de meeste mensen heen te breken. Een tweede groot probleem is de ideologische hersenspoeling die er momenteel aan de gang is. Er wordt niets nagelaten om elke dag weer te benadrukken dat we in een 'vrije' we-

reld leven, dit in vergelijking met de communistiese landen. Daarmee wordt elke fundamentele kritiek op het kapitalisme onder tafel geveegd. Ook de vrijlating van Mandela wordt volledig uitgebuit als succes van de druk vanuit dit 'vrije' westen. We zien de van de Broeks en van Thijns op de t.v. hun praatjes verkopen alsof het dank zij hun is dat er veranderingen in Zuid-Afrika plaats vinden. Blijkbaar begon het gezicht van het 'vrije' westen scheuren te vertonen die nu recht gestreken moeten worden, elke radiokale anti apartheidstrijd heeft momenteel het nakijken. Wat doen we hier mee?

De eerste samenwerking die we zoeken is die van het ABC zelf. We willen proberen om initiatieven, bestaan de en de nog op te richten, elkaar te laten vinden binnen dit ABC. Deze samenwerking moet dan gebaseerd zijn op inhoudelijke samenwerking, dit dus in tegenstelling met de vaak tijdelijke praktische samenwerking met 'gevestigde' organisaties.

We kunnen dan proberen meer een eigen gezicht naar buiten te tonen, een herkenbare politiek opbouwen, zowel in theorie als praktijk. Dit gaat gemakkelijker samen dan dat we allemaal als kleine groepjes voor ons zelf doormodderen. Tegelijkertijd willen we ons aktiever mengen in problemen die binnen onze buurt aanwezig zijn. Zo zitten we nu in het platform tegen racisme Oud West. Hierbinnen zitten de meeste mensen natuurlijk niet op onze politieke lijn maar we vinden het belangrijk dat ons gezichtspunt gehoord wordt zodat ook de groepen en individuen binnen dit soort platforms ons op de langere duur kennen en onze visie akseptereren. Zo kunnen we langzaam contacten opbouwen met mensen waar we binnen deelgebieden prakties mee kunnen samenwerken. Dit in heel het kort wat de richting betreft die we ingeslagen zijn, er valt veel meer over te zeggen maar zoals al gezegd doen we dat liever aan de hand van waar we in de praktijk mee bezig zijn.

Waar we al langere tijd mee bezig zijn is om over een aantal onderwerpen veel te praten en veel te lezen/uitzoeken. Eén van de onderwerpen is: hoe kun je een politiek (beweging) opbouwen die een begin van een alterhatief voor de bestaande maatschappij kan zijn. Een beweging die ook aantrekkelijk overkomt door de creativiteit die er van uit straalt. Dit is een punt wat al te vaak vergeten wordt, meestal is het zo dat akties (maar eigenlijk het hele leefpatroon) binnen de beweging op saaie rituelen zijn gaan lijken.

Wat hier bij hoort is te kijken wat de huidige stand van zaken is binnen buiten parlementair links en hoe dat gekomen is.

Hoe de wereld zich nu ontwikkelt en op welke wijze we daar zelf weer in vooruit kunnen komen.

We zijn ook bezig een betere samenwerking op te zetten tussen mensen die eigenlijk met hetzelfde bezig zijn. Zo maken Groinx en de Harde Kern allebei deel uit van het ABC en organiseren we samen video-avonden in Groinx in plaats van ieder apart. Verder hebben we een bibliotheek opgezet. Belangrijk voor elke politieke strijd en het vormen van een eigen onafhankelijke mening is goede informatie. Het is belangrijk om te weten hoe de wereld zich heeft ontwikkeld tot wat hij nu is en de rol van (sociaal) verzet hierbinnen, om van de geschiedenis te leren. Nou dat was het dan, jullie zullen zeker nog van ons horen, want als ons iets duidelijk is, is dat we nooit zullen opgeven.

Nog wel even een oproep voor een ieder die nog boeken of brochures heeft die interessant zouden kunnen zijn voor onze bibliotheek en ze kwijt wil: schrijf of bel even. Kinkerstraat 48huis, telefoon 020-126172

KROTTENKAMP WAGENINGEN

In 1982 werden de barakken van de voormalige Pudoc-drukkerijen gekraakt. De gemeente zag liever een kantoorcomplex dan krakers en verzon het Lawickshuis, waar dienstverlenende bedrijfjes in de landbouwwetenschappen moesten komen. De barakken werden in 1983 onttruimd en gesloopt, waarna de gemeente toegaf dat het project niet te betalen was. Het terrein bleef braak liggen, maar de krakers waren weg en daar ging het toch om.

Op 16 juni 1989 waren we er weer, met ex-bewoners/sters en sympathisanten, aanvankelijk als aktiekraak om het gemeentebeleid aan de kaak te stellen. De herkraak werd een succes omdat een aantal mensen besloot zich hier blijvend te vestigen. Omdat het terrein braak lag hebben we alles van de grond af op moeten bouwen. En dat bevalt ons prima. We hebben van afvalpallets een grote huiskamer, plee, waterput, sauna, veel kunst en natuurlijk veel huisjes gebouwd, en hebben het terrein goed leefbaar gemaakt. Het is een intensief leven: drinkwater wordt elke dag bij de kroeg gehaald, melk wordt bij de boer gehaald i.p.v. bij de super op de hoek. De keuze dat we van afval willen leven geeft meer werk: afvalgroentes halen we op de markt, bouwmaterialen verzamelen we en ook alles wat we verder nodig hebben om ons leven in te vullen; het ligt bijna allemaal op straat.

We hebben gekozen om op Pudoc ons eigen leven op te bouwen. In de praktijk betekent dit dat we gelijkwaardig met elkaar en onze leefomgeving omgaan. Omdat we zelf onze leefomgeving bepalen, hebben de gemeente, projektontwikkelaars, architectenburo's, kortom de machthebbers, gestuurd en gefinancierd door het bedrijfsleven, geen invloed op onze leefomgeving. In dit rijke land is

het nog steeds maar een bepaalde "klasse" die het geld en dus de macht bezit en nog steeds wordt de grote massa zoet gehouden met brood en spelen. Aan dit spel weigeren wij mee te spelen. De afvalmaatschappij bevat zoveel produkten, dat er als

groep op creatieve wijze mee valt om te gaan. In onze primaire levensbehoeften zijn we op elkaar aangewezen, waardoor we afhankelijk van elkaar zijn en ons meer verbonden met elkaar en de natuur voelen. Om kans van slagen te hebben brengen we onze idealen zoveel mogelijk in beeld. Dit is nodig om ons zelf en de mensen die we nog willen bereiken te kunnen motiveren voor het aangaan van de strijd. De strijd tegen de heersende orde is nodig om idealen waar te kunnen maken, om hier ruimte voor te bevechten. De staat, de grootste sta in de weg van de vrijheid, zal omver geworpen moeten worden vanuit het besef dat efficiënt verzet tegen kapitalisme, seksisme, racisme en natuurvernietiging niet mogelijk is binnen dit systeem. Dit alles heeft natuurlijk zijn konsekwenties naar ons eigen persoon en de groep. Eerst moeten in je zelf en tussen mensen onderling de bestaande waarden en normen veranderen.

ONTRUIMINGSDREIGING

Met negen maanden krottenkamp op het voormalige Pudoc-terrein zijn B&W van Wageningen er nog steeds niet van overtuigd dat onze manier van leven niet te onderdrukken is door simpelweg onze woningen plat te gooien. Opnieuw denkt "de overheid" dat wij weg te krijgen zijn door onze leefplek te vernietigen en te jaten verdwijnen onder staat en beton. "Onze" burgemeester Jager heeft al gezeqd dat voor onze manier van le-

ven geen plaats is in deze samenleving. Het is duidelijk dat hij elk middel zal gebruiken om ons uit de Wageningse samenleving te laten verdwijnen (laat de Jager echter niet vergeten datde prooi niet zal vluchten). Wij zullen het niet nemen om rechteloos uit onze huizen gezet te worden, enkel en alleen omdat dat volgens de letter van de wet zou zijn: Men denkt nogal eens dat wij op deze manier leven omdat we niet anders kunnen, en dat we, wanneer we de gelegenheid zouden krijgen om iets "beters" te betrekken, we bereid zijn dit te doen. We hebben echter duidelijk de keus gemaakt om kreatiever en vrijer, zonder onderlinge autoriteit te leven. We zullen dan ook geen autoriteit erkennen die ons zegt van onze leefplek te verdwijnen. Voorop staat voor ons dat we zelf uitmaken wat we willen

We zullen dan ook alles doen om op de door ons gekozen plek te blijven. Het moet echter duidelijk zijn dat onze leefwijze niet aan plaats gebonden is en dat Wageningen nog niet van ons af is door onze leefplek te vernietigen. Ook zullen we niet ingaan op een eventueel aanbod om op "legale" wijze een terrein te bewonen op een plek die volgens B&W wat minder pijnlijk ligt, of waar we minder "irritatie" zouden oproepen. Want, zoals Jager al zei: "Als er irritatie leeft in de samenleving zal de bron daarvan moeten worden weggenomen". Volgens ons leeft die irritatie vooral binnen het kollege, en zou daarom een aangewezen terrein vooral gekozen worden vanuit het belang van de gemeente.

Wij merken dat wij niet de enigen zijn die tegen de belangen van de gemeente en dus van de universiteit, aanbotsen. We zien ook dat er in de discussie over wat er in Wageningen moet gebeuren, steeds de nadruk ligt op het Agro-Businesspark, de Landbouwuniversiteit, enz. Kennelijk wordt aan deze machtfactoren het meeste belang gehecht. Andere belangen, van niet-machthebbers, worden terzijde geschoven als niet terzake doend.

De L.U. en het Direktoraat Landbouwkundig Onderzoek profileren zichzelf als kenniscentrum of "Centre de Ascendance" zoals Rektor van der Plas het zo mooi zegt. Een kenniscentrum dat zich specialiseert in bio/genetechnologie (technologieën die door de Europese Kommissie en het Multinationale bedrijfsleven tot speerpunten in hun strategieën zijn verklaard). De gemeente loopt het kwijl uit de bek bij de gedachte aan een belangrijke plaats in de economische ordening. Onder het mom van werkgelegenheid pompt de gemeente geld in het opstarten van high-techbedrijfjes zoals in het VADA-komplex en het Agro-businesspark. Niet alleen met geld maar ook op het gebied van ruimtelijke ordening loopt de gemeente (lees wethouder van Aldewegen) zich het vuur uit de sloffen om ruim baan

DOOD, DE AARDE BEEFT LEEFT

PERSBERICHT

te maken voor de nieuwe bovenklasse. Om deze manier van denken te illustreren citeren we makelaar H ten Hoor: "Zeker nu Wageningen bezig is om via ondermeer het Agro-business-park hoogwaardige bedrijven hier naar toe te halen, is het zaak dat je de mensen die daar werken iets te bieden hebt". (A.C. 26-4-'89)

Ten Hoor doelt in dit geval op de te bouwen woningen van "minstens drie ton" op het terrein van Tuinbouwplantenteelt. Het is een projectvoorstel van Taxon bv (gerben Kuipers). Andere projecten van en voor de nieuwe bovenklasse zijn: dure appartementen (rond de vier ton) aan de Veerweg door ex-wethouder van de P.v.d.A. en een kongresruimte met daarbij een duur hotel. Dat schijnt Wageningen een mooie zaak te zijn. Zeker als de L.U. meer nog dan nu het geval is, internationaal wil gaan werken. (Gld. 5-2-'90)

Een speciaal punt om dieper op in te gaan is de Heerenstraat, het oudste gedeelte van de stad. Toen bekend werd dat de L.U. uit het hoofdgebouw zou verdwijnen, begonnen mensen, verenigd in "Wageningen Laag", plannen te maken, die de leefbaarheid en creativiteit zouden moeten vergroten. Gedacht werd aan verschillende woonvormen, ruimtes voor kleinschalige bedrijven, oefenruimtes etc., en dit dan wel betaalbaar. Meer dan 100 mensen hadden zich ingeschreven voor deze plannen. De gemeentereageerde niet, maar werd wel geïnteresseerd in het gebied toen projektontwikkelaar Wilma bv. zich aanbood. De inrichting van het gebied gaat nu ook bepaald worden door projektontwikkelaars als Wilma en Taxon. Deze werken op basis van het winstprincipe, wat betekent dat ze zoveel mogelijk geld willen verdienen. Dit heeft tot gevolg dat de Heerenstraat-plannen ontwikkeld zullen worden voor de bovenlaag. De huidige bewoner/sters moeten vertrekken. Hun plaats wordt ingenomen door de kapitaalkrachtige yup. Dat deze ontwikkeling verzet zal oproepen is logies. De plannemakers hebben dit ook wel door en proberen onze aksiemiddelen als kraken ons uit de handen te nemen door het slopen van leegkomende

panden in dit gebied. Soms lukt het ze wel, zoals naast het Molemstraat-theater het geval is, soms ook niet, zoals bij Heerenstraat 36, dat voornamelijk voor sloop behoed bleef. Een ander aktiemiddel werd ons aangereikt door de Anti-yuppenklup, die in November '89 uit woede over de gang van zaken de ruiten van het gemeentehuis insloeg en op verschillende plekken in de stad leuzen achterliet.

LANDELIJKE DEMONSTRATIE

Omdat wij de dupe worden van de Cityvormingsplannen in Wageningen, en dat niet over ons heen willen laten komen, roepen wij op tot een landelijke demonstratie in Wageningen. Onze eisen zijn: PUDOC BLIJFT, GEEN AGRO-BUSINESSPARK, GEEN SLOOP HEERENSTRAAT EN L.U.HOOFDGEBOUW, TEGEN ALLE CITY-VORMINGSPROJEKTEN EN VOOR EEN ZELFBEPAALED LEEFOMGEVING.

De demonstratie zal plaatsvinden op (nieuwe)maandag 26 maart. Verzamelen om 14.00 uur op Pudoc, Marijkeweg 15, Wageningen. Zegt het voort, let op de aankondigingen en posters.

Na lange stilte laat het krottenkamp weer van zich horen!

De afgelopen volle manen hebben we niets kunnen organiseren, maar nu komt er weer een feest: Op zondag 11 maart is er een vollemaansfeest met Vuur, dans, acts, eten, drinken, muziek (akoestiese band) en hopelijk een heldere lucht met veel sterren. We hebben de laatste maanden veel gepraat over waar we als groep voor staan en wat we willen. We zijn dus bezig met onze "politieke identiteit" te bepalen. Dat willen we nu naar buiten brengen. Ook tijdens het vollemaans feest. Je bent hier niet zomaar te gast op een feestje een partij met gasten Pudoc geeft geen feest Pudoc is het feest. Dit terrein is geen woonplaats Maar een mogelijkheid voor allen Een broeinest van creativiteit.

Want ook jij bent het feest Zonder jou zijn we niets

KRAAKPAND SPUISTRAAT 199 ANONIEM GEDAGVAARD.

EERSTE VAN EEN REEKS KORT GEDINGEN VAN LEUTSCHER TEGEN EEN TIENTAL KRAAKPANDEN IN AMSTERDAM.

Vandaag, 22februari, zijn de bewoners van het gekraakte pand Spuistraat 199 anoniem gedagvaard. Het Kort Geding dient op 1 maart, om half vier, op de rechtbank aan de Prinsengracht. Eigenaar van het pand is J.K. Leutscher. Zijn advocaat is Den Bleker; deze heeft aangekondigd ook de andere gekraakte panden van Leutscher te zullen dagvaarden. Dat gaat in totaal om zo'n tien panden in Amsterdam, met ruim 100 bewoners. Leutscher is de partikulier met de meeste gekraakte panden in Amsterdam; hij heeft ze veelal voor een prikkie in gekraakte toestand gekocht.

Leutscher is een witte boorden crimineel, bekend van speculatie, fraude, belasting-ontduiking, niet betalen van rekeningen, etc. Hij is diverse malen veroordeeld en sinds begin 1988 is hij persoonlijk failliet verklaard. Hij woont in Spanje en heeft ook de spaanse nationaliteit om daarmee het Nederlandse recht te kunnen omzeilen. Met z'n web van ongeveer 50 BV's handelt hij gewoon verder. Hij werkt o.a. samen met Gerard W. Bakker. Leutscher zegt dat hij de Spuistraat heeft verkocht aan Kess Corporation NV op Curaçao. Een van de verkoop-voorwaarden zou lege oplevering zijn. Pas als het pand leeg is vindt de verkoop definitief plaats. Oftewel een ouderwetse Huidfenstraat-truc. Wie achter Kess Corporation zit, is nog onduidelijk. Het zou een onderdeel van Leutscher's imperium kunnen zijn. Voor Spuistraat 199 is in 1989, door bewoners, Woningbouwvereniging De Doelen, Amsterdams Steunpunt Wonen en Gemeente Amsterdam, een legalisatie- en verbouwplan ontwikkeld. Leutscher is hiervan op de hoogte, maar wil hier blijkbaar niet aan meewerken.

De bewoners van de gekraakte Leutscher-panden zijn verenigd in het Leutscher-panden overleg. Zij worden o.a. ondersteund door het Spekulative Onderzoeks Kollektief (SPOK) Wij zullen de komende tijd verschillende akties ondernemen. Op 1 maart zal, voorafgaande aan de rechtzaak, vanaf 3 uur een manifestatie plaats vinden. Op een boot in de gracht voor de rechtbank zal een band optreden.

Wij zijn niet van plan voor Leutscher te wijken. Deze spekulant, oplichter, fraudeur en multi-miljonair moet van onze woon- en werkruimte afblijven.

Leutscher-panden overleg
afzonderlijke bewoners Spuistraat 199 (tel. 259332, vragen naar Patries, Ivo of Arnold)
SPOK is telefonies bereikbaar onder nr. 206826

ANTI-KERNENERGIE

In Zwarte 146 stond een artikel over de akties tegen de opslag van kernafval. Het gaat om de bouwplannen van COVRA (de Centrale Organisatie Voor Radioactief Afval) om in Borssele een opslagplaats voor radioactief afval te bouwen. Tegen deze plannen zijn veel bezwaren ingediend en op 8 februari was de mondelinge toelichting van deze bezwaren voor de Raad van State. Dit is de laatste stap in de procedures waarbij toelichting gegeven kan worden; alleen de advocaten van beide partijen (COVRA contra bewoners) mogen daar wat zeggen. De Raad van State maakte bekend dat zij haar uitspraak over 6 weken bekend zal maken. Dat zal dan ongeveer maart zijn, weer heel wat later dan we gedacht hadden. Op de vraag aan de COVRA wanneer ze dachten te gaan bouwen antwoorden ze: Juni. Zoals het er nu uitziet hebben we dus nog even tijd en zal die tijd in ons voordeel moeten gaan werken. Wat de weersomstandigheden betreft zal dat dus ook ongetwijfeld zo zijn (de bedoeling is dat er een terreinbezetting komt vanaf 10 dagen voor de aanvang van de bouw,

maar zie hiervoor dus Zwarte 146 of NN 40, en dat gaat nu eenmaal beter als het warmer is dan in deze vliegende storm), en voor de rest zullen we hard moeten blijven werken om er een goede aktie van te maken. Natuurlijk gaan we er van uit dat de COVRA alsnog kan besluiten om direkt na de uitslag van de Raad van State te beginnen en blijven het op de voet volgen. Voor het geval ze begonnen zijn voor we het beseffen, is er de eerste zaterdag na bouwbegin een massale terreinbezetting. Let op verdere aankondigingen. Het Landelijk Overleg wat voor eind maart gepland was, wordt verschoven naar zondag 1 april (dan is de uitspraak van de Raad van State zeer waarschijnlijk bekend) om 13.00 uur op de Wittevrouwenkade 1 te Utrecht.

Geen opslag kernafval in Borssele
p/a Sweers de Landastraat 73
6814 DB Arnhem
085-514957 (woensdag 2-5 uur)

PS. Ook deze aktie zal weer het nodige kosten; stort dus (een klein beetje) geld op: Giro: 2540023 tnv. Stop Covra, Middelburg.

Op maandag 5 maart 1990 organiseert de GKN een symposium ter gelegenheid van het twintigjarig bestaan van de Dodewaardcentrale. Dit kern-energiefeestje vindt plaats in het Elektrum te Arnhem, Klingelbeekweg 45, vanaf 10.00 uur. Enkele aktiegroepen in Gelderland willen ter opluistering van dit gebeuren buiten bij het Elektrum aanwezig zijn en zoethoudertjes en jodiumpillen aan de deelnemersters uitdelen.

Ze zijn maar met weinigen, dus iedereen die tijd over heeft is van harte welkom. Het zou leuk zijn als mensen verkleed komen, bijvoorbeeld in stralingspakken of ziekenhuis-kleding. Doel van de aktie is om aan te geven dat praten over kern-energie vergeefse moeite is: kern-energie zal noch maatschappelijk aanvaard worden noch inherent veilig te maken zijn. Direkt stoppen is de enig aanvaardbare oplossing. Verzamelen op 5 maart 8.00 uur 's ochtends in het Katshuis, Sweers de Landastraat 73, Arnhem, 5 min. vanaf Arnhem CS uitgang Sonsbeekzijde. meer info 08380-21414.

NIEUWE PROCEDURES TEGEN BILLITON

Op 1 januari 1989 verliep de lozingsvergunning van de gezamenlijke Billiton-bedrijven in Arnhem. Al sinds jaar en dag lozen deze ondernemingen zware metalen en chemische verbindingen op de Rijn en in de Nieuwe Haven. Met name het slib van de havenbodem is zeer ernstig vervuild met giftige en deels kankerwekkende metalen. De aanvraag voor een nieuwe vergunning bood milieugroepen in Arnhem de mogelijkheid om van Rijkswaterstaat scherpere lozingsnormen te eisen. Ook de milieu-afdeling van de gemeente Arnhem kwam in het geweer. Zij wenste in de toekomst niet financieel aansprakelijk te zijn voor de noodzakelijke sanering van de Nieuwe Haven. Het was ook de gemeente die als eerste bij de Raad van State in beroep ging toen Rijkswaterstaat in het voorjaar van 1989 een gedoogvergunning verleende aan Billiton. Deze gedoogbeschikking diende om de periode te overbruggen dat Billiton zonder eigenlijke vergunning met lozen doorging in afwachting van de sanering van het rioolstelsel van het bedrijf. Rijkswaterstaat had daarbij echter nagelaten om de beschikking ter inzage te leggen en de gemeente Arnhem werd met haar beroepsschrift in het gelijk gesteld. Tegen de tweede gedoogbeschikking tekende het Dokumentatiecentrum in augustus 1989 beroep aan bij de Raad van State. Zij verzocht daarbij het college om een inhoudelijke

uitspraak over de vervuiling door Billiton. De Raad van state ontweek dit verzoek echter en verklaarde het beroepsschrift op louter formele gronden niet-ontvankelijk. Op 1 oktober 1989 stelde Rijkswaterstaat vast dat Billiton haar rioolstelsel voldoende gesaneerd had en verleende zij het bedrijf een nieuwe lozingsvergunning. Naar de mening van de Gelderse Milieufederatie en het Dokumentatiecentrum gaan de door Rijkswaterstaat vastgestelde normen en controlemaatregelen niet ver genoeg. Beide organisaties hebben daarom in december '89 beroep aangetekend bij de Raad van State tegen deze beschikking van Rijkswaterstaat. De uitslag van deze procedure kan echter nog een paar jaar duren. Daarom heeft het Dokumentatiecentrum besloten om het nu voorradige materiaal te bundelen en uit te brengen. In de bundel zijn opgenomen:
-de belangrijkste gegevens uit de aanvraag van Billiton;
-de teksten van de diverse bezwaren en beroepsschriften;
-persberichten naar en in de media;
-de tekst van de uiteindelijke vergunning aan Billiton met daarin de nieuwe lozingsnormen en controlemaatregelen.

Deze bundel is verkrijgbaar door f7,- + f2,50 aan porto over te maken op giro 2904981 ten name van Dokumentatiecentrum Arnhem onder vermelding van "Nieuwe procedures tegen Billiton".

TOTALO

JOHAN LENVAIN

Inmiddels is Johan de volgende 'fase' binnengegaan in zijn strijd tegen het reilen en zeilen van de Belgische krijgsmacht. Zeven februari jl. heeft hij zich op laten pakken door de Belgische rijkswacht. Daarvoor heeft hij een vertegenwoordiger van de minister van defensie nog een gesprek weten te ontfoetelen, waar hij de wantoestanden in het leger aan de kaak heeft gesteld. De zaken die hij hier voorgedragen heeft zal hij, samen met zijn raadsman, verder uitwerken tijdens zijn proces. Dit proces zal waarschijnlijk nog deze maand plaatsvinden. ondertussen verblijft Johan in de gevangenis in Brussel.

Ik zou jullie willen vragen zijn adres te publiceren met daarbij de oproep aan de lezers zoveel mogelijk post naar hem op te sturen. Post voor de "gezelligheid" en als steun in de rug.

Het adres:

Johan Lenvain
kamer 16
St. Gilles
Du Opetiauxlaan 106
BG Brussel

Een stuwdam tegen apartheid

OPROEP VOOR AKTIE IN ROTTERDAM TEGEN ZUIDAFRIKAANSE STEENKOOL

Beste mensen,
Het comité 'Shell uit Zuid-Afrika' (SuZa) werkt al enkele maanden aan een plan om ergens in april een actie te voeren in de Mississippi-haven bij EMO (zie de bijlage). Er is daarvoor ook contact gezocht met diverse Rotterdamse groepen, waaronder Rotterdam tegen Apartheid, de werkgroep Solidariteit en het RAMP.

Om een zo goed mogelijke bijdrage vanuit Rotterdam te kunnen leveren organiseren deze groepen een:

Informatie- en mobilisatie bijeenkomst op donderdag 15 maart, aanvang 20 uur, in het RAMP, Gaffeldwarsstraat 34, Rotterdam.

Doel van deze avond is vooral:

1. het uitwisselen van het laatste nieuws over de actie;
2. het inventariseren van de voorde- ringen rond:
 - het vinden van boten & bereid- willige schippers
 - deelname van muziek/theater
 - slot/benefietfeest
 - deelname in de organisatie van de actie;
3. het uitwerken van plannen voor mobilisatie voor de actie.

Wij denken dat het van groot belang is om door te gaan met acties voor economische sancties en het handha- ven van de druk op de Zuidafrikaan- se regering, zolang Apartheid nog een feit is én de bevrijdingsbewe- ging in Zuid-Afrika zelf daartoe op- roept.

De steenkool-actie in Rotterdam biedt voorsnog een prima handvat om tegengas te geven tegen de plei- dooien (m.n. uit het bedrijfsleven, dat toch altijd al de grootste tegen- stander van sancties was) om nu al- vast maar de betrekkingen met Zuid- Afrika te normaliseren.

Na Mandela, héél Zuid-Afrika !

We hopen op jullie enthousiaste bij-

drage om deze actie tot een succes te maken.

Vriendelijke groeten,
Bernhard de Kievit,
namens Rotterdam tegen Apartheid,
werkgroep Solidariteit & het RAMP.

Voor meer informatie: overdag tel: 010-4118824, vragen naar Bernhard.

Door de werkgroep Vakbonden van het SuZa is onlangs het plan bedacht om begin april een schip met Zuid- Afrikaanse kolen te blokkeren in de Rotterdamse haven. Rotterdam tegen Apartheid zal aan het plan meewer- ken. Op dit moment ziet het plan er als volgt uit:

We horen de exakte datum van ver- trek van een kolenboot uit Richards Bay in Zuid-Afrika. De boot heet 'zus en zo' en is eigendom van Shell. De kolen die het vervoert zijn afkomstig van de Rietspruitmijn, die eigendom is van Shell. De boot is op weg naar Rotterdam. De precieze aankomstda- tum is niet bekend, maar we weten wel dat-ie in een bepaald weekend aan zal komen. De boot wordt gelost bij het overslagbedrijf EMO, in de Mississippihaven in Rotterdam. Die haven ligt helemaal aan het begin van de Europoort; EMO ligt op de Maas- vlakke.

Wij denken dat het uitroepen van de vertrekdatum van de boot in Zuid-Afri- ka als startmoment van onze actie een goede publicitaire zet is. Als we de actie met het nodige weten te om- kleden zal er een grote druk op die ene boot komen te staan. Komen we wellicht meer te weten over wat de uiteindelijke bestemming van de ko- len is. Komt er druk te staan op de geheimzinnigheid waarmee Zuid-Afri- ka, Shell en EMO deze kolentranspor- ten omkleden. En oefenen we druk uit op iedereen die op een of andere ma- nier bij deze kolenhandel betrokken is (de gemeente Rotterdam, de arbeiders bij EMO, de Vervoersbond-FNV, de binnenvaartschippers, de rege- ring, etc.) om een positie te bepalen: blijf je meewerken aan de Zuidafri- kaanse kolen-export, of doe je er wat

tegen?

De feitelijke actie behelst in onze plannen daadwerkelijke blokkade van de kolenboot voor de loskade van EMO. We willen ons concentreren op het water. Het gebied ter land is minder interessant. Het is allemaal zo groot en uitgestrekt dat we ons hier als aktievoerders snel verloren zullen voelen. En dat is niet de bedoeling. Met circa 500 mensen op vijf grote boten zullen wij, vastgeketend aan de boeien voor de kade, urenlang de doorvaart van de kolenboot verhinde- ren.

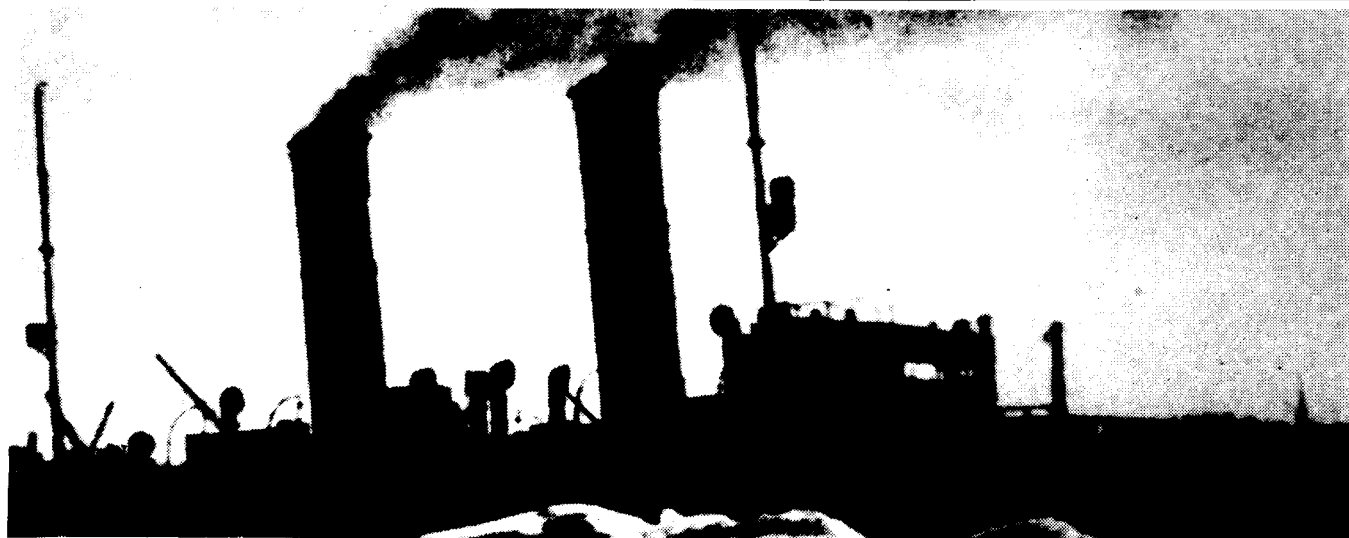
Binnenvaartschippers en een paar rondvaartboten zorgen voor gewicht (tonnage) in de schaal, maar daar- naast zal de Mississippihaven toneel worden voor een bonte vloot van schepen. Zeiljachten, sloepen, wrak- ke schuiten, allemaal zullen ze naar Rotterdam koersen en zorgen voor een spektakulaire waterblokkade. Een stuwdam tegen apartheid. Een festijn dat het waterspektakel op het IJ tij- dens de blokkade van het Shell-lab

vorig jaar april minstens zal evenaren.

Op de grote boten zullen bands spe- len, koren zingen. Het zal behalve strijdbaar ook erg gezellig zijn op het water. 's Avonds zal er tevens een groot afsluitend feest zijn, mogelijk op een dubbeldeks rondvaartboot van Spido te Rotterdam.

Hoewel vastberaden zullen we na- tuurlijk niet kost wat kost een effectie- ve blokkade nastreven. Daarvoor zit- ten er aan de blokkade teveel risico's vast (schade aan boten, kans op aan- varingen). Onze houding moet zijn: we gaan er vanuit dat de gemeente Rotterdam de blokkade toleert, maar we bereiden ons voor op ge- weldloos wegslepen van de schepen.

Tot zover het plan. De komende maanden zal er hard gewerkt moeten worden om het plan in de praktijk te brengen en er allerlei verschillende groepen bij te betrekken. Wie mee wil werken of meer wil weten kan terecht bij het SuZA-sekretariaat.

KOERDEN

17 maart: KOERDISCHE AVOND IN VRANKRIJK

SOLIDARITEITS OPTREDEN VAN TOY FACTORY!

Op 17 maart 1988 bombadeerde de Irakese luchtmacht de in Irak gelegen Koerdische stad Halabja met chemische wapens.

Vijfduizend Koerden lagen dood in de straten. Tienduizenden vluchtten naar Iran.

Ter herdenking van deze bombardementen organiseren het Solidariteitscomite Koerdistan en de Koerdische vereniging MIDIA 17 maart a.s. een Koerdische avond in Vrankrijk, Spuistraat 216, Amsterdam.

Op deze avond zullen de gebeurtenissen in Halabja besproken en toegelicht worden. Er zal video en fotomateriaal vertoond worden van bombardementen en de gevolgen ervan. Een ex-inwoner van Halabja zal over zijn vermoorde stad vertellen.

DE CHEMISCHE OORLOGSVOERING GAAT NOG STEEDS DOOR!!!

De chemische bombardementen op Halabja bleken later geen incident. In september 1988 vond er opnieuw een groot Iraaks offensief plaats in Noord Irak (dwz Zuid Koerdistan). Vele tientallen dorpen werden toen met gifgas bestookt en honderdduizenden Koerden vluchtten toen naar Turkije en Iran. Alle Koerdische dorpen in het noorden van Irak zijn inmiddels met bulldozers platgewalst en de inwoners naar de woestijn in het zuiden gedeporteerd. Hier zijn ze in concentratiekampen ondergebracht.

De Koerden die naar Turkije en Iran konden vluchten zitten nog steeds onder zeer slechte omstandigheden in vluchtelingenkampen, die hermetisch van de buitenwereld afgesloten.

In juni 1988 werden 2000 vluchtelingen in het vluchtelingenkamp bij Mardin (Turkije, Noord West Koerdistan) vergiftigd. Britse wetenschappers bewezen recentelijk dat zij met zenuwgassen vergiftigd waren. Koerdische woordvoerders beweren dat Iraakse agenten erin geslaagd zijn in het kamp door te dringen en voor de vergiftiging verantwoordelijk zijn. 1 februari jl. werden opnieuw duizenden mensen in het vluchtelingenkamp bij Dyarbakir vergiftigd. Alles wijst erop dat Irak opnieuw actief is geweest, mogelijk in samenwerking met de Turkse autoriteiten.

Voor programma zie agenda

ISOLATIEFOLTER EN KOLLEKTIVITEIT

ISOLATIEFOLTER * KOLLEKTIVITEIT

Ter voorbereiding van een discussiebijeenkomst in het teken van de bajesstrijd op:

17 maart as./de Skwotter/14.00 uur
(aansluitend maaltijd+nababbelen!)
cirkuleert in beperkte oplage de Anti-Repressiekrant no.1 Thema-nummer: Isolatiefolter en Kollektiviteit.

In de kolofoon wordt de suggestie gedaan, dat het wel eens om een regelmatig te verschijnen periodiek zou kunnen gaan. Maar daarover wordt op de aangekondigde bijeenkomst nog verder gepraat.

Hoofdpunt van die bijeenkomst echter is repressie en de strijd van de beweging hiertegen. Als "gekozen speerpunt, onder andere deelstrijden van de politieke beweging" is "bajesstrijd en andere campagnes op het gebied van repressie waarschijnlijk steeds belangrijker, gezien de ontwikkelingen met name naar een Verenigd Europa '92 toe". Bovendien is "de bajes als lens" "bij uitstek geschikt voor een taal-kritiek op het systeem; om aan de hand hiervan te komen tot een plaatsbepaling van wat we nou eigenlijk zelf willen (de vraag naar de 'alternatieven'), wie "wij" zijn (onze identiteit) en hoe we het zootje bijelkaar kunnen houden en/of brengen (kommunikatie en continuïteit)".

Individualisering of kollektiviteit, dat is dan ook uiteindelijk de vraag, waar het in het thema-nummer om draait.

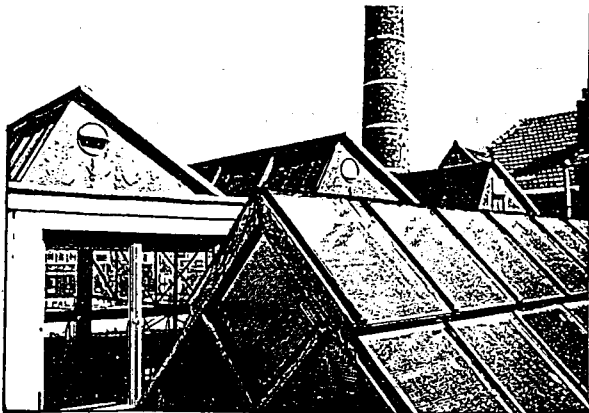
Over twee themas zijn een aantal stukken geschreven en illustratieve teksten erbij gezocht.

1)"Over het bajessysteem en isolatiefolter in het dagelijks leven". De vraag wordt aangestipt, in hoeverre het individualiseringsproces in onze samenleving kwasi zijn "voltooiing" vindt in de isolatiefolter in de 'moderne' gevangenissen. Aanzetten voor de ontwikkeling van een perspectief worden geleverd: "de situatie omdraaien en hun plannen verstoren".

2)"Autonome rechtspraak en bajesstrijd: zelfbepaalde leerprocessen". Aan maatschappelijke feiten van verkrachting en opkomend fascisme wordt nagegaan, hoe het systeem werkt en hoe de aktiebeweging ermee omging/om zou kunnen gaan. Bij dit laatste wordt als per-

spektief aangegeven: "tijd voor kollektiviteit en autonome rechtspraak". Klinkt dit al te gewaagd? Klopt hier iets niet? Lees maar eens de Anti-repressiekrant, no.1 Verkrijgbaar via pb.411,3500 Utrecht Kopieren kan je 'm ook in De Swotter, Otterstraat 82, Utrecht, de Rooie Hond in Den Haag of andere welbekende plekken.

DE FABRIEK 3 JAAR GEKRAAKT!!!

Op 21 maart 1987 werd in het holst van de nacht DE FABRIEK gekraakt. De toestand waarin het pand verkeerde was zeer slecht. De laatste jaren was er geen onderhoud aan gepleegd. De kelder stond grotendeels blank, lekkages en gesprongen leidingen, de muren waren beschimmeld en een hele hoop kapotte ruiten.

Nu na drie jaar te hebben gewoond, gewerkt, geklust, gezweet, gefeest, georganiseerd, geruzied en vergaderd, is er in de loop der tijd heel wat veranderd, mede door de vele hulp van mensen binnen en buiten DE FABRIEK is ons paleisje een feit.

En dit feit is wel een feestje waard. Op zaterdag 24 maart zal de schoorsteen weer roken en zullen we Rotterdam eens een poep laten ruiken. Het programma wordt binnenkort aangekondigd via een poster.

**DE FABRIEK GEEFT WEER ROOK
EN DAT WOUWE WE
ZO HOUWE OOK!**

**MATHENESSERDIJK
410 414 418
3026 GV ROTTERDAM
TEL 010 4772268**

VROUWENKOLLEKTIEF

"intifada"

Elke donderdag vegetarisch dineren vanaf 18.00 u.
(graag even reserveren Tel. 010- 4772268)

DO 7

DISCUSSIE: * Is 8 maart niet verworpen tot een feestdag i.p.v. een strijddag ?*
(alleen voor vrouwen)

DO 8

Het Vrouwenkollektief staakt vandaag i.v.m. strijd op straat !

DO 15

Praten over emoties en angsten tijdens akties.
(gemengd)

DO 22

VROUWENSTRIJD IN INDIA

Met gastsprekerster Leonela Ageira uit Bangalore, India.

Deze vrouw is werkzaam bij het centrum voor niet formele edukatie en richt zich daar op activiteiten ter verbetering van de positie van vrouwen in dorpen.

Vertoning van een video en infomateriaal m.b.t. tot de vrouwenstrijd in India.
(gemengd)

DO 29

VIDEO * THE COLOR PURPLE *

van Steven Spielberg uit 1987

Een vrouw wordt door haar vader verkracht, brengt twee kinderen van hem op de wereld, die door haar zusje Netty worden opgevoed. Wordt dan uitgehuwelijkt aan een man die ze alleen kent als "Mr"

Geeft een beeld van Zwart Amerika.

(alleen voor vrouwen)

AKTIE

Op zaterdag 17 februari hebben 30 anti-apartheidsaktivisten het kantoor van Holland International enige uren bezet. De reden: de vestiging van een KLM-agentschap in dit kantoor. KLM verzorgt reizen naar Zuidafrika. Uit hun persverklaring: "Mandela is vrij, maar juich niet te vroeg, er zitten nog duizenden politieke gevangenen in Zuidafrikaanse gevangenis..." "Voor de bedrijven is het signaal groen om weer te gaan investeren Hierdoor geraakt Zuidafrika uit haar ekonomies isolement. Juist nu is het belangrijk om aktie te voeren om de internationale druk niet te laten afnemen". "De positieve ontwikkelingen in Zuidafrika zijn louter afgedwongen door jarenlange strijd.

KLM uit Zuid-afrika! Hoorn in LOTA! Sankties nu!"

(met dank aan de NN)

A g e n d e

6 M A A R T

Delft

Studium Generale over het fenomeen
Supervrouw.
Plaats: Theater De Waag, Markt 11
20 uur.

Amsterdam

Demo i.v.m. proces tegen de arres-
tanten van de Stadhouderskade. Ver-
zamelen 8.30 uur da Costakade (ach-
ter Tetterode) en dan richting recht-
bank. Proces is om 10 uur.

7, 9, 10 M A A R T

Den Haag

In Korzo: Theatergroep Mediteraan
met "Ithaka". Gebaseerd op het ge-
lijksnamige gedicht van de grieks/
egyptiese dichter C. Cavafis.
Prinsenstraat 44, 20.30 uur,
f12,50-/CJP, Uitpas, 65+ f10,-

16 M A A R T

Amsterdam

Inde 'Binnenpret' is een benefiet
met informatie over de laatste
alarmerende ontwikkelingen (mo-
gelijk te verwachten invasie op
amerikaans grondgebied).
Ook zullen er unieke, nooit eer-
der prijsgegeven foto's van ge-
heime spionage-activiteiten
rond het Amerikaanse konsulaat
in Amsterdam...

Voorlopig programma:

17-19 uur: L.A.-hapjes.

Na het eten: L.A.-band

22-23 uur: analyse van de gevol-
gen van de UNO-overwinning in
Nicaragua voor 't FMLN.

Een ooggetuige-verslag van de
verkiezingen.

Dichtkunst van de Salvadoraan
Varlos Rivas.

23 uur tot...: Bands en disco.

Gedurende de hele avond zijn er
video's te zien over het nov./
dec.offensief van de FMLN.

Voor méér informatie kan je
bellen naar ULTIMATUM

020-244.158

17 M A A R T

AMSTERDAM

Zaterdag 17 maart benefiet in
Frankrijk, Spuistraat 216

Thema: Koerdistan (zie ook el-
ders deze Zwarte)

Programma: Koerdiese hapjes; 20.30
uur video; 21.00 uur theater; 21.30
3 korte lezingen; 22.30 uur Koerdie-
se muziekgroep; 23.30 Toy Factory
entree f2,50 Zaal open 19.30 uur.

De foto's en video hebben betrek-
king op o.a. de chemiese bombarde-
menten in Koerdistan Afgelopen jaar.
De opbrengst is voor Solidariteit
Komitee Koerdistan.

Zoetermeer

Venety 4 + Pesti Side in Mevr. La-
tenstaan. Van Beekstraat 64, Zaal
open 20 uur, f5,-/leden f3,-

8 M A A R T

Nijmegen

Forumdiskussie over internationale
vrouwen-solidariteit met o.a. Greet-
je Lubbi (FNV-voedingsbond), Judy
Gardner (uit Z. Afrika) en Thérèse
van Bakel (ANC/SWAPO-vrouwensteun-
groep)
Oranjesingel 42, 20.30 uur, f2,50-

Delft

In het Vrouwenhuis:

14 uur: enquête onbetaalde vrouwen-
arbeid.

16 uur: live, Four times a bar.

18 uur: eten (vooraf intekenen).

20.30 uur: Els Lenssen (universiteit
Utrecht) over vrouwen en juridiese
gelijkheid - werkt dat?

21 uur: Paneldiskussie met Rini v/d
Bie (wethoudster PvdA), Marga Swart
(FNV-vrouwen) en Greetje Peterse
(vluchtelingenwerk).

23 uur: Disko

Adres: Maria Gouweloospoort 38

Den Haag

Vrouwenfeest voor Paleis Noordeinde
"Waar haalt Trix het lef vandaan
om over hebzucht te praten? met
haar 9 miljard gulden, waarvan
3,7 miljard in Shell-aandelen (5%)
is haar positie wel duidelijk.
Daartegenover staan de posities van
andere vrouwen. Die laten we voor
het paleis met theater etc. zien!
Verzamelen om 13 uur / Groenmarkt.

Den Haag:

Iets Vrijers:

zat 3 maart: The Dawning.

zat 10 maart: Prat's the Whoblem
en Utsuri Horror Show (finse
horror rock).

Toegang fl. 2,50, geopend van 22.00
tot 4.00 uur, deur dicht om 2.30 u.

Den Haag - programma 'Eisenstein'

wo.7 maart, 20.30 uur "Performance"
toegang gratis

do.8 maart, 21.00 uur "Norma Rae"
video, toegang gratis

ma.12 maart, 20.30 uur "Gabrielle"
vrouwenfilmavond

wo.14 maart, 21.00 uur "Der Gehulfe"
toegang f5,00

do.15 maart, 21.00 uur "Xala"
toegang f5,00

Nijmegen

In de 'Onderbroek' zijn twee
concerten:

3 maart spelen de Dungeon Dwellers
en ben je er voor f2,50 bij.

17 maart spelen Union Morbide, de
entree-prijs is nu f3,00!

Zorg er dus voor om 23.00 uur bij
de ingang naar de "bad cave v.d.
Grote Broek te zijn. Dan gaan de
poorten open.....

